

Ο Πελαγόςμικτος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ

Άγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 145 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

Ορκωμοσία της Νέας Δημοτικής Αρχής Ελαφονήσου

Την Τετάρτη 29 Δεκεμβρίου 2010, πραγματοποιήθηκε σε δημόσια συνεδρίαση η προβλεπόμενη από τον νόμο ορκωμοσία του νέου Δημάρχου Παναγιώτη Μ. Ψαρρομμάτη και των Δημοτικών Συμβούλων στο Δημαρχείο του νησιού. Την τελετή της ορκωμοσίας παρακολούθησαν κάτοικοι της Ελαφονήσου αλλιά και επισκέπτες συγγενείς και φίλοι των εκλεγμένων.

Τον αγιασμό των νέων Δημοτικών Αρχών τέλεσαν ο Εφημέριος Ελαφονήσου Πρεσβύτερος Ιωάννης Ν. Λιβανός, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Παναγιώτης Λιάρος, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Παναγιώτης Αρώνης και ο Ιεροκήρυκας π. Θεόκλητος Μέντης, ο οποίος αφού αναφέρθηκε στη συνεισφορά παλαιότερων τοπικών αρχών, απεύθυνε χαιρετισμό στους νεοεκλεγέντες και ευχήθηκε καλή επιτυχία στο έργο τους.

Μετά την ορκωμοσία το λόγο έλαβε ο νέος Δήμαρχος, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε τα εξής: "...άμεση προτεραιότητα μας ως Δημοτική Αρχή είναι η εφαρμογή των όσων

ορίζει ο 'Καθηκράτης', η οργάνωση και διοίκηση του Δήμου, η δομή και η λειτουργία του με στόχο την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών και την εξυπηρέτηση των αναγκών του Ελαφονησιώτη. Σκοπός μας είναι να γίνουμε όσο το δυνατόν περισσότερο αυτόνομοι και δυνατοί, να γίνουμε ένας ανταγωνιστικός προορισμός όχι μόνο τουριστικός, αλλιά και ένας όμορφος τόπος μόνιμης κατοικίας. Υποχρέωση και καθήκον μας είναι να

συμπαρασταθούμε όλοι στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο. Εγώ, ως Δήμαρχος σας διαβεβαιώ ότι θα σταθώ στο πηλί όλων των Ελαφονησιωτών. Ο Δήμος και οι δημότες του, για μένα και τους συνεργάτες μου, θα αποτελούν πρώτη προτεραιότητά μας...". Ο Παναγιώτης Ψαρρομμάτης έκλεισε την ομιλία του με ευχές για μια καλή χρονιά με υγεία για όλους.

Η τελετή ολοκληρώθηκε με την υπογραφή του πρακτικού ορκωμοσίας από το Δήμαρχο και τους Δημοτικούς Συμβούλους.

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ & ΣΠΑΡΤΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΥΧΕΣ

Πάντοτε, αλλιά ιδιαίτερα τις ημέρες αυτές, οφείλουμε να προσεγγίζουμε το εξάισιο και ανειπανάληπτο γεγονός της θείας ενανθρωπήσεως με πνεύμα μαθητείας και σκοπό πολυμερώς και πολυτρόπως να ωφεληθούμε πνευματικά.

Είναι αδύνατο να μη συγκλονίζεται ο άνθρωπος όταν βλέπει πλησίον του το Θεάνθρωπο. Είναι αδύνατο να μη γεμίζει η καρδιά μας από ευγνωμοσύνη, όταν αναλογιζόμαστε τις πολλές δωρεές του Θεού και μάλιστα την πιο μεγάλη, δηλαδή τον ερχομό Του στη γη, προκειμένου ν' αλλάξει η βοσκηματώδης ζωή μας και ο καθένας μας να έχει τη δυνατότητα να γίνεται ουράνιος άνθρωπος και επίγειος άγγελος.

Εξυπακούεται, επίσης, ότι δεν ωφελούμαστε, όταν μόνο σκεπτόμαστε, αναλογιζόμαστε και θαυμάζουμε την επί γης παρουσία Του. Ωφελούμαστε και σωζόμαστε, όταν, μέσω της πίστης μας, της θέλησής μας και της αγωνιστικής διάθεσής μας, οικειοποιούμαστε τα αγαθά της επίγειας περιουσίας Του, πράγματα που εύχομαι και για σας με όλη την καρδιά μου.

† Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ,

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟ

Ο Σύλλογος των Απανταχού Ελαφονησιωτών "Ο Φιλόπατρις" για πρώτη φορά φέτος έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα του στην Ελαφονήσο.

Ήταν μια μοναδική ευκαιρία για την σύσφυξη των σχέσεων του Συλλόγου με την νεοσύστατη Δημοτική Αρχή. Ελπίδα όλων είναι η συνεργασία με τον Δήμο μας για την πρόοδο του νησιού μας. Και του χρόνου όλοι να είμαστε καλά.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ "Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ"

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Ελαφονησιωτών "Ο Φιλόπατρις" σας προσκαλεί στον ετήσιο χορό που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 27 Φεβρουαρίου 2011 και ώρα 13:00 στο κρητικό κέντρο "ΣΠΙΝΑΛΟΓΚΑ" Δραγατσανίου 36, Πειραιάς

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6972-474122

Το Δ.Σ.

Ενισχύστε οικονομικά
το Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται...

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Γεώργιος Σαράντος Παπούθλιας και η Λένα Παππούθλια - Παπαδοπούδου απέκτησαν αγοράκι στις 24/11/10.

• Ο Νάσος Παπούθλιας του Κων/νου και η Νατάσα Παπούθλια απέκτησαν αγοράκι στις 4/2/2011.

Να τους ζήσουν!

ΒΑΠΤΙΣΗ

• Ο Βάθλας Βασιλειος και η Σοφία Φαρδή βάφτισαν στους Αγίους Αποστόλους στις 12.12.2010 την κόρη τους και την ονόμασαν Αναστασία.

Να τους ζήσουν!

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στις 1/11/2010 ο Ιωάννης Δ. Λιάρος (Κουμουγιαννάκος) γεννηθείς στις 31/7/1971. Η κηδεία του έγινε στους Κόκκινους Μύλους Ν. Φιλαδελφείας.

• Απεβίωσε στις 19/11/2010 η Μαρία Δ. Λιάρου, σύζυγος του Μήτσου (Κουμουγιαννάκου) και κόρη του Παναγ. Χ. Αρώνη (Κουβαράκατου).

• Απεβίωσε στις 3/2/2011 η Φωτεινή Α. Μέντη (Ριτσοφόφο) γεννηθείς στην Εθαφόνησσο στις 26/06/26.

• Απεβίωσε στις 20/1/2011 η Χρυσούλα Γεωρ. Αρώνη η Βασιλογεωργίτσα γεννηθείς στις 19/9/1923

• Απεβίωσε στις 31/1/2011 η Βούθα Α. Ανομίτη γεννηθείς το 1921.

Ευχαριστούμε θερμά όσους συμμετέχουν στο πένθος μας.

Τα παιδιά της, τα εγγόνια και τα δισέγγονα

Στη Θεία Σταυρούθα

Ο θάνατός σου με ξάφνιασε. Δεν έμαθα ότι αρρώστησες, ότι βάρυνες. Γι' αυτό δεν ήρθα, συγκώρεσέ με. Θα ερχόμουν κοντά σου, θα ερχόμουν κοντά σου θα σου φύλλαγα το χέρι όπως πάντα και θα εισέπραττα, όπως πάντα, τις πιο γλυκιές και δυνατές ευχές σου, που τόσο ανάγκη τις είχα. Θα άκουγα για τελευταία φορά τις σοφές σου κουβέντες.

Πέθανες όμως. Πέθανες και ξαναπέθανες η μάνα μου. Έφυγες και μας ήϊερες πολύ. Έφυγες και μας ήϊησες βαθιά.

Ορκιζόμαστε, εγώ και η Φωτεινή ότι δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Θα είσαι πάντα ο φάρος, η πυξίδα που θα μας φέρνει σε γαλήνια λιμάνια, όπως γαλήνια ήταν η ψυχούλα σου.

Στα καταξιωμένα σου παιδιά και συγγενείς σου, στέρνουμε τα πιο θερμά μας συλληπτήρια.

Αιωνία η μνήμη σου σεβαστή αξιαγάπητη, αλησιμόνητη θεία Σταυρούθα.

Γιώργος Παθερομπτσάκος

Στη Θεία Αργυρού στον φίλο μου

Θα σε θυμάμε πάντοτε μέσα εις την αυλή σου με τα όμορφα ρουλιούδια σου και την γλυκειά μορφή σου.

Είχες Αγγελική μορφή γεμάτο καθοσύνη που σκορπίζει σε όλους μας χωρίς πολύ βιασίνη.

Πάντα ευχές μου έδινε, και εγώ σε ευχαριστούσα και όταν εσύ μ' αγακάλιαζες την μάνα νοσταλγούσα. Ήσουν γλυκειά και άψογη ήτρεψες τα παιδιά σου τον άντρα σου αγάπησες με όλη την καρδιά σου.

Καλώς τον φίλο μου έλεγες και έβηεπα στην ματιά σου

μια αγάπη τόσο θετική να ρω στην αγακιά σου.

Θα σε θυμάμε πάντοτε μέσα εις την αυλή σου κάτω απ' την μοκαμβύθλια θα βρήπω την μορφή σου.

Και εκεί που πας σου εύχομαι να βρεις πολύ γαλήνη να μπεις μες στον Παράδεισο και πάντα εκεί να μείνεις.

**Καλή ανάπαυση
Ο φίλος σου**

• Απεβίωσε σε ηλικία 96 χρόνων. Ήταν αρκετά προσφιλής κάλυψε σχεδόν ένα αιώνα. Πήρε πολλή αγάπη απ' όλους και έδωσε και αυτός το ίδιο με τη σειρά του. Για πάρα πολλή χρόνια είχε ασχοληθεί με τις εκκλησίες και μετά σχολεία. Ήταν ο τέλειος οικογενειάρχης τα μηνύματα ανθρωπιάς και καθωσύνης. Αποτελούν την πιο πολυτιμη παρακαταθήκη που θα τον συτροφεύουν για πάντα. Από τους ανθρώπους που τον γνώρισαν. Στις 20 Αυγούστου απεβίωσε η σύζυγός του 2000. Αηλιάξανε τα πάντα στη ζωή του, διότι ήταν τα πάντα γι' αυτόν αυτή η γυναίκα. Στη ζωή του στα βαριά γεράματα είχε την τύχη να έχει πίσω τον Παναγιώτη. Ο Παναγιώτης ήταν ότι το καλύτερο που μπορούσε να 'χει ο παππούς. Τού έδωσε τα πάντα να τον κάνει χαρούμενο κι ευτυχισμένο. Ενώ ήταν το αντίθετο για τον Παναγιώτη στερήθηκε τα πάντα μόνο οι άνθρωποι που ζούσαν από κοντά ξέρουνε το τί έχει υποστεί αυτός ο άνθρωπος. Παναγιώτη εγώ και η Θέκη σ' ευχαριστούμε και σε θαυμάζουμε για αυτά που έκανες για τον παππού. Και κλείνοντας θα γράψω τα ίδια που είχα γράψει και στον πεθερό μου.

Σ' ευχαριστώ γι' αυτόν το ωραίο άνθρωπο που φέρατε στον κόσμο και είχα τύχη να την παντρευτώ.

**Σ' ευχαριστώ
Πάντα θά είσαι μαζί μας
Ο γαμπρός σου
Σπύρος Πασσάκος**

Στον εκλεκτό μας Γεώργιο Αρώνη (Τεφλέρη)

Το πρώτο μήνα της χρονιάς γιορτή του Αϊ Γιάννη αυτή τη μέρα διάλεξε κοντά του να σε πάρει

Διάλεξες να είσαι μέσα εκεί σ' αυτό το εκκλησάκι γιατί εσύ πρωτόβαξες το πρώτο λιθαράκι

Μα δε σταμάτησες εκεί σε κάθε εκκλησία έδωνες πάντα το παρόν σχολειό και κοινωνία.

Μέσα στο σόϊ ήσουν ο πρώτος κηδεμόνας και ότι και να συνέβαινε έδωνες τον αγώνα.

Έχεις παιδιά εξαιρετα και καθαναθρεμένα περνούσαν τον Ατλαντικό πολλή φορές για σένα.

Μα τώρα δεν εμπόρεσαν λόγω κακοκαιρίας και με τον πόνο έμειναν και με την απορία.

Δεν ήσουν όμως μοναχός γιατί είχες τον Ποτούλη και πέρναγαν τα βράδια σας μέσα στο καμαρούλι.

Τώρα θα κθαίνε και οι ειλιές και του Τσιρίγου η ήλακα γιατί δεν θα σε βλίδουνε θα είσαι βαθιά στην Πήλακα.

Εμένα όταν έβηεπες με ρώταγες τι κάνω ένα ποιήμα από το χέρι σου γράψε μου σαν πεθάνω.

**Αντί Τεφλεμέκι μου
Ειρήνη Παν. Ρουμάνη**

« Η ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792

Τοπική διμηνιαία εφημερίδα

Γραφεία:

Αγχιάλου 115, Πειραιάς 185 46

Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ

«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ &

ΜΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ Ο.Ε.

Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς

Τηλ.: 210-4182591

e-mail:mourousias1@yahoo.gr

Όλα τα μέλη του Συλλόγου να στείλουν τις σωστές διευθύνσεις τους στο Fax 210 4532911

Ενισχύστε οικονομικά το Σύλλογό μας. Σας χρειάζεται...

Οι εφημερίδες της Εθαφονήσου θα διανέμονται από το μαγαζί της Ειρήνης Μέντη - Αρώνη «Το Μεγάλο Τιγάκι»

Ανταποκριτές στην Εθαφόνησο και για τις συνδρομές είναι η Μαρίτσα Σκαλικόγιαννη και η Ειρήνη Μέντη - Αρώνη

• Οικόπεδο εντός οικισμού εκτάσεως 670 τ.μ. πάνω στο δρόμο προς Παναγιτσα. Τιμή 160.000 ευρώ **Τηλ. 6971899154.**

• Οικόπεδο εκτός οικισμού 320 τ.μ. πάνω στο δρόμο και κάτω από τον Περιφερειακό. Τιμή 40.000 ευρώ **Τηλ. 6971899154.**

• Αγροτεμάχιο πάνω στο δρόμο στη θέση «Μπουρού» εκτάσεως 4.600 τ.μ. Τιμή 120.000 ευρώ. **Τηλ. 6971899154**
Όλα μαζί σε τιμή ευκαιρίας 260.000 ευρώ

Θερμές Ευχαριστίες

Ευχαριστώ όλους τους Εθαφονησιώτες και τις Εθαφονησιώτισσες, για την υποστήριξη που μου δώσατε με τη ψήφο σας, στις Δημοτικές εκλογές του νησιού μας.

Θα προσπαθήσω να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης σας. Ευχαριστώ και σε όσους ήρθαν απο Αμερική, Αυστραλία και Πειραιά. Εύχομαι Καλή Χρονιά σε όλους.

**Με Εκτίμηση,
ΜΙΧΑΛΗΣ Π. ΑΡΩΝΗΣ
Δημοτικός Σύμβουλος ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΥ**

Π Ρ Ο Σ Φ Ο Ρ Ε Σ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΝΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20 ευρώ	ΑΡΩΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜ.	40 ευρώ
ΜΕΝΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20 ευρώ	ΨΑΡΟΜΜΑΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΠΑΝ.	50 ευρώ
ΑΝΩΜΗΤΗΡ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ ΚΟΥΛΑ	70 ευρώ	ΑΡΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΤ. (ΜΑΣΙΣΤΑΣ)	30 ευρώ
ΨΑΡΟΜΜΑΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ.	50 ευρώ	ΛΙΑΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡ.(ΔΡΑΦΩΝΑΣ)	50 ευρώ
ΑΡΩΝΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	20 ευρώ	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	20 ευρώ
ΠΑΣΑΚΟΥ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ.	20 ευρώ	ΜΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡ. ΤΟΥ ΠΑΝ. (ΠΟΛ. ΜΗΧ/ΚΟΣ)	50 ευρώ
ΤΖΕΡΕΦΟΥ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ	30 ευρώ	ΡΟΥΜΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ.	30 ευρώ
ΜΕΝΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	10 ευρώ	ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚ.	20 ευρώ
ΛΙΑΡΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛ.	10 ευρώ	ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥ ΝΑΣΟΥ	20 ευρώ
ΑΡΩΝΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛ.	10 ευρώ	ΣΚΑΛΚΟΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΤΣΑ	
ΛΙΑΡΟΥ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	50 ευρώ	(εις μνήμη του συζύγου της)	50 ευρώ
ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗ ΚΟΥΛΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	50 ευρώ	ΡΟΥΜΑΝΗ ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝ.	20 ευρώ
ΛΙΑΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΕΡΕΑΣ)	20 ευρώ	ΜΕΙΜΕΤΗ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑ	20 ευρώ
ΜΕΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ	50 ευρώ	ΠΑΣΣΑΚΟΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝ.	50 ευρώ
ΑΡΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡ.	100 ευρώ		

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων των σχολείων της Εθαφονήσου μεταφέρει την ημερομηνία της λαχειοφόρου (σκάφος ΝΗΡΕΥΣ 4,55 μ. με μηχανή MERCURY και κονσόλα, αξίας 10.000 ευρώ) από 30/01/2011 σε 25/04/2011, λόγω μη εξάντησης των λαχνών. Στόχος της λαχειοφόρου είναι η κατασκευή αυτόνομων τουαλετών για το Γυμνάσιο και η επισκευή των υπαρχόντων (δημοτικού - γυμνασίου). Σας προσκαλούμε την Δευτέρα 25 Απριλίου (μετά το Πάσχα) στην καφετέρια Αγναντί ώρα 12,00 μμ να προβούμε μαζί στην ανωτέρω κλήρωση. Σας ευχαριστούμε θερμά για την κατανόηση και την στήριξη που μας παρέχετε σε δύσκολους, για όλους, καιρούς.
Τηλ. Επικοινωνίας 6971891645 (Λιάρου Έφη) και 6977016276 (Μπελιτεργής Γιώργος)

Μετ' εκλογικά με πολλές ευχές

Οι εκλογές έχουν προ πολλού τελειώσει, στην Ελαφονησό.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να συγχαρώ όλους τους συμμετέχοντες στην εκλογική αναμέτρηση για ανάδειξη του νέου Δημοτικού Συμβουλίου και να επισημάνω την άψογη και νομιμότυπη διεξαγωγή του προεκλογικού αγώνα αι από τις δύο πλευρές.

Υπήρξε βέβαια πείσμα και ένταση προεκλογικά μεταξύ των αντιπάλων, όμως γνωρίζοντας καλά τους συμπατριώτες μου, πιστεύω ότι στον απόηχο των εκλογών, έχουν όλοι τελειώσει και ο καθένας μας μπροστά απ' όλη θα βάλει την πρόοδο και ευημερίαν του νησιού μας.

Θα έβηαπταν τα μάλληα και δεν θα ωφεληούσαν ποτέ οι οποιοσδήποτε μεταξύ μας διχόνοιες μετά το κλείσιμου της κλήπης.

Την μεταξύ μας διχόνοια ονειρεύονται κάποιοι που ακόμα και στοίχημα έχουν βάλει για την αποτυχία του Δήμου μας.

Η ενότπτά μας σ' αυτή τη φάση θα σημάνει γερή γροθιά σ' αυτούς που θέλουν να μας δουν σειρόμενους στα πόδια τους.

Το να περνά κάποιος που δεν μας ψήφισε και δεν

του ήεμε καθημέρα, δείκναμε το επίπεδο της μόρφωσής μας αφ' ενός και ξεκινάμε την διχόνοια αφ' ετέρου.

Θέλω να ευχηθώ στο νέο Δήμαρχο και στο Συμβούλιό του, καλή επιτυχία και να μου επιτρέψουν να επισημάνω ότι κερδίζοντας αυτές τις εκλογές, σ' αυτές τις δύσκολες εποχές, έχουν επωμισθεί τεράστιες ευθύνες και εφ' εξής θα πρέπει να έχουν μάτια δέκα τέσσερα.

Θέλω όμως να συγχαρώ και τον απερχόμενο κοινοτάρχη και τους συμβούλιους του για την αξιοπρεπή εμφάνισή τους στις εκλογές και να ευχηθώ και σ' αυτούς, καλή επιτυχία στο αντιπολιτευτικό τους έργο, έργο που θα παίξει σημαντικό ρόλο για την περαιτέρω ευημερία και προκοπή του νησιού μας.

Επισημαίνω ξανά κινδύνους που εγκυμονούν για την ύπαρξή μας, για την ευημερία μας, όταν δεν είμαστε ενωμένοι και αγαπημένοι στο νησί.

Δίνουμε τα χέρια και όλοι μαζί ακοήουθούμε τον δρόμο της ευημερίας της προκοπής, εξασφαλίζοντας έτσι λαμπρό μέλληον για το νησί, για μας για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Η αναβάθμιση του νησιού λόγω Καθηκράτη από κοινότητα σε Δήμο, αλληάζει ριζικά την μέχρι τώρα τακτική των εκάστοτε κοινοταρχών. Παλιές τακτικές πια δεν

πιάνουν φωτιά. Η αμάθεια τέλιος, η άγνοια τέλιος, εδώ θέλει κότσια, τεκνονγνωσία όραμα, υψηλού επιπέδου μόρφωση για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του νεοδομηθέντος Δήμου μας.

Για να έχουμε βιώσιμο Δήμο πρέπει να είμαστε ανταγωνιστικοί. Αν αυτά και άλλα δεν ληφθούν υπ' όψη στα σοβαρά, θα έχουμε προβλήματα μίλησα πιο πάνω για μάτια δέκα τέσσερα.

Επαναθαμβάνω και επιμένω στην ενόττητα και συνεργασία όχι μόνο του Δημοτικού Συμβουλίου, αλλά και την ταύτιση των απανταχού Ελαφονησιωτών. Έχω παλαιότερον ξαναγράψει για την ανάγκη ομοψυχίας.

Τώρα επιμένω περισσότερο. Δεν θέλω να κάνω τον έξυπνο. Ούτε προσβλήπω σε προσωπικά συμφέροντα.

Με ταπεινότητα ζητώ την προσοχή σας σ' αυτά που γράφω, μιας που τώρα πια συγκαταλήγομαι στη γερουσία χωρίς φιλοδοξίες, πιστεύοντας ότι είμαι χρήσιμος μόνον για καμιά συμβουλή.

Ευχαριστώ την εφημερίδα μας για τον χώρο που μου δίνει να γράφω με γνώμονα πάντα να μη στενοχωρώ κανέναν, εύχομαι υγεία, ευημερία και ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ σε όλους τους συμπολίτες μας.

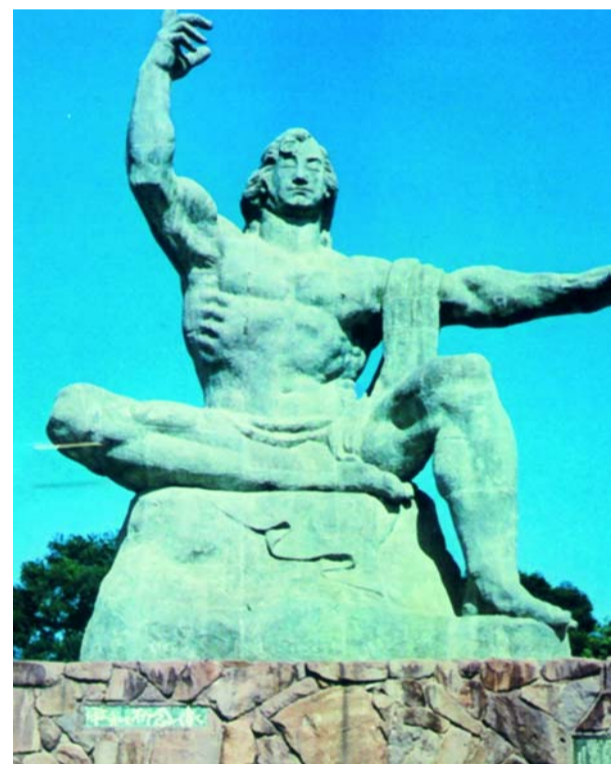
Γιώργος Παθερομπτσάκος

Γράφω λίγα για την επέτειο της 6ης Αυγούστου στη Χιροσίμα, το 1945.

Κάθε χρόνο στις 6 Αυγούστου γίνεται σε όλο τον κόσμο ενός ληπτού σιγή και από διαφόρους αξιωματούχους ομιλίες κατά τη διάρκεια τελετής μνήμης του πρώτου πυρηνικού ολοκαυτώματος στην αν-

θρώπινη ιστορία της 6ης Αυγούστου 1945 στη Χιροσίμα, και αργότερα Ναγκασάκι. Όλεις οι εφημερίδες γράψανε μια συνέντευξη που έδωσε ένας 80χρονος Ιάπωνας ο οποίος επέζησε του ολοκαυτώματος, που κόστισε τις ζωές σε 140.000 από τους 350.000 συμπολίτες του. Μέσα σ' αυτά που είπε, μιλάει και για τους Αμερικανούς. Στην αρχή τους μισούσα, τώρα το μίσος έχει εξαφανιστεί. Θέλω να δω έναν κόσμο ειρηνικό, χωρίς πολέμους και ανθρώπινες καταστροφές. Δεν αναφέρομαι σε ληπτομέρειες. Το Δεκέμβρη του 1973 κάναμε κρουαζιέρες με το ELLINIS στην Ιαπωνία. Επισκεφθήκαμε Χιροσίμα και Ναγκασάκι, εκεί όπου έπεσαν οι ατομικές βόμβες. Πήγα και είδα τα μουσεία του πολέμου, και είδα τόσα πολλήα που φυλάσσονται μετά την καταστροφή. Υπάρχουν δύο μπουκάλλια της κόκα κόλλας που έλιωσαν και έχουν κολλήσει, και τόσα άλλα. Πήγαμε στο πάρκο Ειρήνης, στο σημείο ακριβώς που έπεσε η βόμβα. Πήρα μια κάρτα με το άγαλμα που είναι στην-μένο εκεί, και όπως μας εξήγησαν η θέση των χεριών έχουν συμβολικό χαρακτήρα. Το χέρι που είναι

Πάρκο Ειρήνης Χιροσίμα Ιαπωνίας Δεκέμβρης 1973
Η βόμβα έπεσε 6 Αυγούστου 1945

υψωμένο συμβολίζει το αεροπλάνο που ήρθε από τον ουρανό, και το άλλο χέρι που είναι τεταμένο πλάγια, συμβολίζει την πουχία μετά την έκρηξη. Αλλά εκείνο που κάνει τον κάθε επισκέπτη να μένει άφωνος, είναι τούτο. Λίγα μέτρα πιο κάτω, υπήρχε μια εκκλησία με το καμπαναριό δίπλα, και το σταυρό στο πάνω μέρος. Η εκκλησία ήταν ένας σωρός από ερείπια, και έμεινε το καμπαναριό με το σταυρό όπως ήταν. Γράφω αυτό, γιατί το είδα. Αλλά γράφοντας τα πιο πάνω, θυμήθηκα πως και ο πόλεμος της Κορέας ήταν κοντά, και είχαν βρεθεί αρκετοί Έλληνες στο πλευρό των συμμάχων, καθώς και χριστιανοί στρατιώτες. Στα χέρια μου έπεσε κάποιο βιβλίο που έχει ένας φίλος από τη Μυτιλήνη, και βρέθηκε κι αυτός στον πόλεμο της Κορέας. Σε κάποιον χορό που γινόταν εδώ στη Μεμβούρνη, ανταμώνανε τρεις οι οποίοι υπηρετούσαν στον ίδιο λόχο. Έψαξα μήπως υπήρχαν τα ονόματα με τις φωτογραφίες των χωριανών, αλλά είδα ότι το βιβλίο ήταν την εποχή του 1953, ενώ οι δικοί μας ήταν το 1952. Στην αρχή του βιβλίου είναι η Ελληνική σημαία και όλοι οι Έλληνες στρατιώτες, σε κάποια βουνοπλαγιά της Κορέας. Τη σημαία με τη σκνήνη τη στέλνω για τους δύο που έμειναν Γιώργο Παπούλια και Καψαλόγιαννη, ενώ Τράκας και Χρήστος Αρώνης (Παυλάκος) πήραν το μονόδρομο.

ΚΑΤΩΝΗΣΙ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ Ν.Ε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ Ε/Γ - Ο/Γ ΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΑΠΟ 1/3/2011 ΕΩΣ 30/4/2011

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ (5, 26/3)		ΚΥΡΙΑΚΕΣ		ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ (16, 23, 30/4)		ΚΥΡΙΑΚΕΣ	
ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ	ΠΟΥΝΤΑ	ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ	ΠΟΥΝΤΑ	ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ	ΠΟΥΝΤΑ	ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ	ΠΟΥΝΤΑ
7:10	7:30	9:10	9:30	7:10	7:30	9:10	9:30
8:10	8:30	11:10	11:30	8:10	8:30	11:10	11:30
9:10	9:30	13:10	13:30	9:10	9:30	13:10	13:30
10:10	10:30	15:10	15:30	10:10	10:30	15:10	15:30
11:10	11:30	17:10	17:30	11:10	11:30	17:10	17:30
12:10	12:30	ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΜΑΣ Η ΕΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΑΣ! ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΑΣ!	12:10	12:30	18:10	18:30	
13:10	13:30		13:10	13:30	ΚΥΡΙΑΚΗ (24/4/2011) ΠΑΣΧΑ		
14:10	14:30		14:10	14:30			
15:10	15:30		15:10	15:30	ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ	ΠΟΥΝΤΑ	
16:10	16:30		16:10	16:30	9:10	9:30	
			17:10	17:30	11:10	11:30	
				18:10	18:30	17:10	17:30
17:10	17:30			19:10	19:30		

ΤΗΛ./ΦΑΧ:
2734061061

ΣΑΒΒΑΤΟ 12, 19/3/2011 ΔΕ ΘΑ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2,9/4/2011 ΔΕ ΘΑ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

Το Λαφονήσι με τους πολλούς φούρνους

1975 Παραμονή Πρωτοχρονιάς

Παρακολουθώντας στη τηλεόραση το κρατικό κανάλι της Μελβούρνης που έδειχνε κάποιο documentary (ντοκιμαντέρ) του San Francisco γύρω από τη ζωή των διαφόρων εθνικοτήτων που ζουν εκεί, και όπως ήταν φυσικό, έδειξε και τους Έλληνες. Το παρακολουθούσα με μεγάλη προσοχή, και αμέσως θυμήθηκα ότι τον Οκτώβριο του 1973, είχαμε βρεθεί σε κάποια κρουαζιέρα με το ELLINIS. Θυμάμαι ότι είχαν έρθει αρκετοί Βατικιώτες να δούνε γνωστούς, καθ' όσον υπήρχαν αρκετοί από το πλήρωμα. Ένας εξ' αυτών, ήταν και ο αείμνηστος Πασσακογιαννάκος. Μετά από τη δουλειά, βγήκαμε έξω και μας πήγε σε κάποιο κέντρο που είχαν τα παιδιά του Χαραμονικόλη από τη Νεάπολη. Μάλιστα έχω και κάποιο περιοδικό που δείχνει διάφορες φωτογραφίες από διασκεδάσεις του μαγαζιού. Ας είναι, καθώς μπαίναμε, υπήρχε μια μεγάλη φωτογραφία της μάνας τους μπροστά στο φούρνο που φούρνιζε. Τώρα που γράφω αυτά, θυμήθηκα πως και ο Πιπίγας είχε μια φωτογραφία της θείας Αγγελικώς μπροστά στα φούρνο στο μαγαζί του. Όλες αυτές οι αναμνήσεις και οι φωτογραφίες, με γύρισαν πολλή χρόνια πίσω. Τότε που το κάθε σπίτι είχε το δικό του φούρνο, για τις δικές του ανάγκες. Αλήθεια ποιός έχει καθίσει να σκεφτεί και να θυμηθεί πώς ήταν το χωριό πριν αρκετά χρόνια; Είμαι σίγουρος, ότι μόνο οι μετανάστες κάθονται και αναπολούν τα παιδικά τους και το χωριό τους επειδή τους έλειψε και τους λείπει. Με αυτό δεν θέλω να υποτιμήσω κανέναν ότι ξέχασε τα παιδικά του χρόνια, απλώς ζείτε εκεί, ενώ εμείς στην πραγματικότητα τα χάσαμε. Θά 'ναι μεγάλη η ιστορία σαν στρωθώ και καθίσω να γράψω όλες αυτές τις παιδικές ταινίες που υπάρχουν στη μηχανή της μνήμης. Πελάγωσα και άκρη δεν θα βρω. Στο μυαλό μου υπάρχει η άσβηστη (τουλάχιστον όσο δουλεύει) εικόνα του χωριού με τα χαμηλά σπιτάκια, τους αμμόδρομους, και τόσα άλλα. Σε ό-

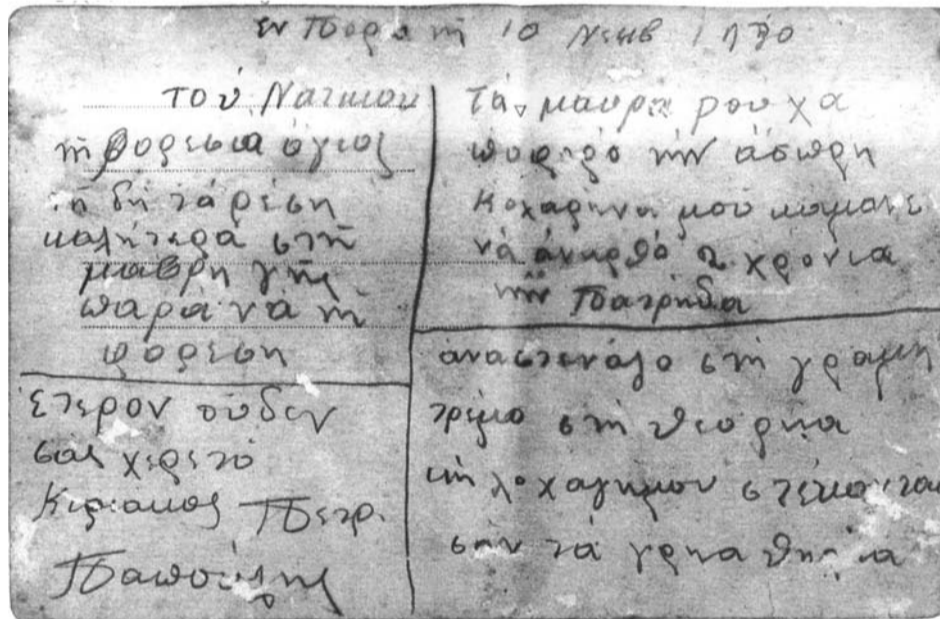
ποιο στενοσόκακο και να περνούσες, δίπλα απ' το σπίτι θα υπήρχε και φούρνος με ορθάνοιχτο το μαυρισμένο του στόμα απ' τα ξερόκλαδα που είχε καταβροχθήσει.

Θυμάμαι ποιά καλά σε ποιο σπίτι υπήρχε φούρνος, και σε ποιά σημείο της αυλής του ήταν. Μερικά σπίτια είχαν και το φουρνόσπιτο, γιατί πολλές φορές έβρεχε και ήταν δύσκολο το άναμα. Τα κλαδιά μουσκέανε και η νοικοκυρά που φούρνιζε βρεχόταν και τόσα άλλα. Με το φουρνόσπιτο όλα προφυλαγμένα. Λιγοστοί φούρνοι θα υπάρχουν με το φουρνόσπιτο. Λαθουσιάνων, Τιγροκατίνας, Ψαρρού, Μπαρμαντρέα, Παπαδιάνων. Θα κάνω μια αναδρομή στα πεταχτά ένα γύρω στο χωριό να δώσω μια εικόνα στις φουρνογειτονιές. Το πρώτο φούρνο που έβλεπε στην παραλία μισογκρεμισμένος ήταν δίπλα στο ψειρί της Σαθάτενας. Προχωρώντας Κοντογιαννιάνων, Φωφώς, Λευτέρνας, Σούκενας. Ανεβαίνοντας

Ζαχαρίνας.

Μετά έγιναν κι άλλοι. Σήμερα υπάρχουν λιγοστοί φούρνοι. Οι περισσότεροι έπεσαν στη μάχη της οικοδομής. Υπάρχουν στο κάτω νησί, Ελιές μισογκρεμισμένοι, Τζουτζουνέ, Βίγκλη, Τσακοπαντελιάνικα, Λεύκη. Όσοι Λαφονησιώτες είχαν δούνη και λαβείν με τα καμποχώραφα είχαν και το φούρνο τους στο κάμπο. Για να χτιστεί ένας φούρνος, δεν ήταν και τόσο εύκολο. Έπρεπε νά 'σαι καλός τεχνίτης. Οι διαστάσεις του, δεν νομίζω να ξεπερνούσαν τα 3x3. Αρχίζοντας το χτίσιμο, άφηναν ένα κενό χώρο στο κάτω μέρος το λεγόμενο γκούμος ή κούμος, σαν αποθήκη, αλλιώς πολλές φορές βάζανε κανένα ζωντανό. Ρίχνανε μια τάρτσια, τη στρώνανε με τούβλα και μετά άρχιζε ο θόλος ή καμάρα με κεραμμύδια για να κρατάει τη ζεστασιά. Στο πάνω μέρος στο τρούηλο, έβαζαν ένα ταψί, μέχρι να στεγνώσει. Στην πόρτα φτιάχνανε μια σιδεριά από χοντρή λαμαρίνα στους σιδεράδες του Αγιώργη, δύο ντουηπάκια στα πλάγια.

Θυμάμαι το Βλάση από τη Νεάπολη που έχτιζε το δικό μας φούρνο, σαν κόντευε να τελειώσει του ήξει η μάνα

Τα στιχάκια αυτά ήταν γραμμένα στη φωτογραφία του Κυριάκου Πέτρου Παπούλη. Η φωτογραφία δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο, τα στιχάκια όχι. Σας παρακαλώ να τα βάλετε στην εφημερίδα γιατί αυτά έχουν αξία. ΤΖ. Π.

από Γιωργούλη ήταν Κώσταϊνας Αναργυρούς, Καθιομοίρας, Γριβοράμενας, Αηλιάς, Χαχαλογιαννούς, Παθεθρονικόληνας, Μπαρμαντρέα που υπήρχε και τροφοδότης του χωριού. Πρώτα ήταν του Ψαρρού που κουμπανιάριζε τα ψαροκάικα.

Κουστουθιενας, Αγγελικώς, Τασοπαναγιώτη, γιαγιός μου Τζώρτζενας, Πασσομαρίας, Ζαχάρως Δαμασκινής, Νίκης. Από αριστερά Σπυρογιαννούς, Νίτσας Τσαχαγιά, Παπουλοπετρούς, Ριτσογρηγορίας, Καψάληνας, Τασομαρουήνης. Φρόσως, Διαμαντίνας, Μανωλαρούς. Προς πάνω πηγάδι Λαμπροειρήνης, Γιαννούζενας, Ζαχάρως, Τρίχενας, Σαητοβασιθούς. Και τέρμα αριστερά, Δαμιανής, Κουληέντενας, Τεφλέμενας, Καταγούς, Μαριάκας και

μου. Μωρέ μαστρο-θοδωρή από πού θα φεύγει ο καπνός; Από την καπνοδόχο, της ήξει. Μπα έκανε λίγο σκεφτική. Όχι από τα πλάγια; Σκέφτηκε λίγο ο μαστορας και ήξει. Σαν νά 'χεις δικίο βρε Γιαννούζενα. Και άνοιξε μια τρύπα από τη μεριά της Ειρήνης.

Στο φούρνο χρειαζόντουσαν δύο τρία εργαλεία για να φουρνίσεις. Ήταν η πανιάρα, μια σιδερόβεργα με μερκά κουρέλια στην άκρη για να μαζεύεις τα κάρβουνα (κόβοηη) προς τα έξω και να μείνει ο εσωτερικός χώρος καθαρός. Μάλιστα υπάρχει και μια παρομοίωση της πανιάρας με τις γήωσσούδες γυναίκες, που σαν τα χοντροκοπούσαν έλεγε η μία στην άλλη. Μάζεψε τη πανιάρα σου (εννοούσε τη γήωσσα) να μην στη μαζέψω εγώ.

Το φουρνόξυλο με μια δικιάη στο τέλος να πιάσεις και να στρώνεις τα κλαδιά μέσα. Αλλά, καλό θά 'ναι, αφού αρχίσαμε γύρω από τους φούρνους, να κάνουμε μια περιγραφή το πώς γινόταν το ζύμωμα από τις νοικοκυρές μέχρι να βγει το καρβέλι.

Το ζύμωμα γινόταν ως συνήθως το Σάββατο. Σε όλες τις γειτονιές έβλεπες τον καπνό να ανηφορίζει ψηλά; Από βραδύς κοσκινίζανε το αλεύρι με τη κνισάρα μέσα στην ξύλινη σκάφη ή σκαφίδα, φτιάχνανε το προζύμι που είχαν κρατήσει από το προηγούμενο ζύμωμα, και την άλλη μέρα το πρωί άρχιζε το ζύμωμα, αφού πρώτα έκαναν το σημείο του σταυρού στου αλεύρι.

Ότα το ζυμάρι ήταν έτοιμο, άρχιζαν να πηλάθουν και να βάζουν το ζυμάρι στην πινακωτή. Η πινακωτή ήταν ένα στενόμακρο ξύλινο κατασκεύασμα του μαραγκού με 5-6 χωρίσματα, στρώνανε τη μεσόλη, η οποία ήταν ένα ύφασμα φτιαγμένο στον αργαλειό. Τοποθετούσαν το ζυμάρι στην πινακωτή, και τη σκέπαζαν με ζεστά ρούχα για να φουσκώσουν. Άναβαν το φούρνο με τα κλαδιά που είχαν φέρει. Τα κλαδιά δεν ρχόντουσαν με άλλο μέσο, τά 'φερνε η κάθε νοικοκυρά στην πλάτη. Έβαζαν ένα διπλό σχοινί στο χώμα, έφτιαχναν μια στίβα από κλαδιά, τά 'σφιγγαν αφού περνούσαν τις άκρες στο διπλό, καθόντουσαν κάτω, έσφιγγαν τις άκρες αφού τις είχαν περάσει στους ώμους τους, σηκώνόντουσαν και γραμμή στο φούρνο. Όταν εσωτερικά άσπριζε ο φούρνος, έπαιρναν τη πανιάρα και άρχιζαν το πάνισμα να μείνει καθαρός ο φούρνος, και έβαζαν τα κάρβουνα μπροστά. Με το ξύλινο φτιάρι έβαζαν τα ψωμιά με σειρά μέσα, τελευταίο έριχναν το λαγάνι, και από αυτό έδιναν κανένα κομμάτι στη γειτονιά για συγχώριο. Αυτή ήταν η όλη διαδικασία του φουρνίσματος. Στο αρχείο μου υπάρχει μια φωτογραφία που δείχνει τη μάνα μου να φουρνίζει. Η φωτογραφία πίσω γράφει. 24 Δεκεμβρίου 1975. Παραμονή Χριστουγέννων. Χάμω διακρίνονται τα ταψιά με τα Χριστόψωμα. Δεν ξέρω εάν αυτές οι περασμένες εποχές ήταν καλύτερες ή όχι από τις σημερινές. Εκείνο που ξέρω είναι, ότι αυτές οι εποχές έμειναν χαραγμένες για πάντα στη δική μου μνήμη, και θα τις πάρω μαζί με κάποιο όνειρο που έμεινε δυστυχώς ΑΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΤΟ.

Υ.Γ. Το φτιάρι που χρησιμοποιούσε η γιαγιά μου η Τζώρτζενα για να φουρνίζει, ήταν δώρο της νονάς της όταν παντρεύτηκε, και υπάρχει μεζι με το σοφρά που έτρωγε όλη η οικογένεια στο σπίτι μου. Εκεί τά 'βαλε ο πατέρας μου για να σωθούν, όπως έλεγε.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΟΝΤΑΚΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΣΟΥ

**Σάββατο 29 Ιανουαρίου 2011
email: Xkontakos@hotmail.com**

Κύριε Περιφερειάρχη, αγαπητοί Εκπρόσωποι της Αιρετής Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Κύριοι Δήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι - Εκπρόσωποι φορέων - Πρόεδροι ενώσεων - συλλόγων και επαγγελματιών.

Κυρίες και Κύριοι,
Χαιρετίζω κι επιβραβεύω με την σειρά μου κι εγώ την σημερινή διαβούλευση για τον Τουρισμό. Για όσους δεν με γνωρίζουν είμαι ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΝΤΑΚΟΣ μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας Τουριστικών Καταλυμάτων Πελοποννήσου.

Δραστηριοποιούμε στον Τουριστικό Τομέα στην ιδιαίτερη μου πατρίδα, την Ελαφώνησο όπου γεννήθηκα και έζησα τα παιδικά αθλητικά και μαθητικά μου χρόνια.

Με την ιδιότητα μου αυτή θα κάνω μερικές επισημάνσεις γενικού περιεχομένου, όμως περισσότερο θα επικεντρωθώ στα σοβαρά προβλήματα της Λακωνίας και κατεπέκταση της περιοχής μου.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Ένας τομέας που πολλοί απο εμάς τον ονομάζουν και τον θεωρούν όχι άδικο την βαριά βιομηχανία της Ελλάδας.

Εγώ θα πώ ότι είναι ο μοναδικός αιμοδότης της Ελληνικής οικονομίας εάν βέβαια εξαιρέσουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά με την μοναδικότητά της ανά τον κόσμο.

Για να διατηρηθεί όμως και να συνεχίσει να είναι αιμοδότης της οικονομίας μας ο τουριστικός χώρος και εδώ πρέπει να επικεντρωθούμε με μεγάλη προσοχή να μην αντιμετωπιστεί όπως αντιμετωπίστηκε ο αγροτικός χώρος. Δεν πρέπει επ' ουδενί οι όποιες αναπτυξιακές τουριστικές επικωρηγύσεις να μετατραπούν σε επιδόματα πρόνοιας. Κάτι που ουσιαστικά σημαίνει αποσύνδεση των επιδοτήσεων απο την αναβάθμιση και βελτίωση των τουριστικών επιχειρήσεων, γιατί κλήθηστα θα αποσαρθρώση το πραγματικό ζητούμενο.

Γνωρίζετε όπως κι εγώ πως οι ιδέες και οι θεωρίες για την βελτίωση ή και αντιμετώπιση μιας προβληπόμενης κρίσης είναι πολλές. Άλλες εφικτές κι άλλες ανέφικτες. Όμως με ιδέες και θεωρίες δεν βελτιώνονται καταστάσεις ούτε αντιμετωπίζονται κρίσεις.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ πρέπει να στηριχτούμε σε ένα νέο και σε καινούρια σκαριά καινοτόμο πλαίσιο χωρίς να ξεχάσουμε και τα πιο απλά πράγματα.

Αθλιευτικός Τουρισμός Μπορεί να αποδώσει οφέλη τόσο στον τουριστικό όσο και στον αθλιευτικό τομέα. Είναι καινοτόμος αθλητικά και πολύ απλός και δεν πρέπει κανένας μας να ξεχάσει ότι ο Τούρισμος ξεκίνησε απο τα νησιά και στηρίχθηκε πάρα πολύ στους ψαράδες. Η δική μου προσωπική εμπειρία μου λέει πως η Ελαφώνησος χωρίς το

φανταστικό της ψάρι δεν θα είχε γίνει ποτέ γνωστή. Αυτό λοιπόν πρέπει να διατηρηθεί, να διαδωθεί και προστατευτεί. Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι να γίνει αυτό σε όλη την Πελοπόννησο, ωστόσο για το συγκεκριμένο κομμάτι έχουμε ολοκληρωμένη πρόταση που είναι στην διάθεση της Περιφέρειας.

Αθλιευτικός Τουρισμός Αθήθεια πόσο καινοτόμος μοιάζει; την στιγμή που γι αυτούς που μας χάρισαν τον πολιτισμό και την πολιτιστική μας κληρονομιά, είχε γίνει τρόπος ζωής. Εγώ λοιπόν πολύ απλά να πώ ότι αθλιευτικές τουριστικές δραστηριότητες όπως: Ιστιοπλοία - κωπηλασία - κοθύμβηση - κατάδυση σε καταδυτικά πάρκα είναι άγνωστες τουριστικές δραστηριότητες στην Πελοπόννησο. Θαηλάσια αθλιευτικά σπόρ όπως: ski - surf - αγώνες ταχυπλόων σκαφών μηδενική επίσης και αυτών η ύπαρξη. Θα μπορούσε κλήθηστα ένα απο τα παραπάνω να γίνει λόγος προσέλευσης ιδιαίτερου και ειδικής βαρύτητας επισκέπτη στις παραθαλάσσιες περιοχές της Περιφέρειας μας.

Παράδειγμα η Ιστιοπλοία και οι αγώνες surf θα μπορούσαν να αναβαθμισουν την ποιότητα αθλητικά και να μεγαλώσουν την καλοκαιρινή περίοδο εάν δημιουργηθεί μια τέτοια δραστηριότητα στο νοτιότερο άκρο της Λακωνίας με επίκεντρο την Νεάπολη, σημείο καθ' όλη ιδανικό γι' αυτήν τη δραστηριότητα.

Όπως βέβαια και η κατάδυση στα παράλια της Μάνης ή της ανατολικής Πελοποννήσου Γέρακας - Κυπαρίσι - Λεωνιδίο.

Κωπηλασία στους όρμους του Ναυπλίου ή του Λακωνικού κόλπου.

Αγώνες ταχυπλόων και ski στον Κορινθιακό και Μεσσηνιακό κόλπο.

Μαρίνες Για το συγκεκριμένο κομμάτι δεν πρέπει να μείνουμε στις διαπιστώσεις, ότι στο νοτιότερο χερσαίο άκρο της Ελλάδας, εκεί που είναι η πύλη των πλοίων και θαηλάσιων σκαφών με προορισμό την Ελλάδα και τα νησιά της, στην περιφέρεια με την μεγαλύτερη σε έκταση ακτογραμμή να μην υπάρχει οργανωμένη Μαρίνα Πραγματικών Τουριστικών Προδιαγραφών. Αθήθεια τι να πει κανείς; Για ποιόν Τουρισμό μιλάμε;

Εάν θέλουμε πραγματικά να μείνουμε μέσα στο παιχνίδι που λέγεται Τουρισμός επιβάλλεται άμεσα η δημιουργία μιας τέτοιας Μαρίνας σε κάθε νομό. Και αν θέλουμε πράγματι να παίξουμε κάποιο ρόλο κι εμείς σ' αυτό το παιχνίδι πρέπει το ταχύτερο να διηλασαστούν ή και να τριπλασιαστούν.

Οικολογικός Τουρισμός Ποησυσζητημένος χωρίς αντίκρουσμα.

Αν και δραστηριοποιούμαι τουριστικά στο μοναδικό νησί που ανήκει διοικητικά στην Πελοπόννησο την Ελαφώνησο.

Αν και αυτό έχει χαρακτηριστεί NATURA.

Αν και είναι με το μοναδικό Κεδρόδα-

σος στην Ελλάδα, μπορεί και Παγκόσμια.

Αν και στα όρια του υπάρχει ένας φανταστικός Υδροβιότοπος που είναι η Λίμνη Στρογγύλη.

Αν και τα ψάρια του έχουν χαρακτηρισθή απο τα ποιοτικότερα και νοστιμότερα στην Ελλάδα.

Αν και οι δυο του παραλίες Σίμου και Παναγιάς έχουν διαφείνεται αθλητικά κτηρισθή διεθνώς στις τρεις καλύτερες της Μεσογείου.

Αν και τα χρώματα στα νερά της θαλάσσης του ξεπερνούν κι αυτά του Ουράνιου τόξου.

Αυτό που Εγώ έχω να καταθέσω είναι ότι όχι μόνο στίγματα Οικολογικού Τουρισμού δεν διαφείνεται αθλητικά ακριβώς το αντίθετο. Γίνεται αφαίμαξη και κακοδιαχείριση όλων αυτών που θα έχει βέβαια και τις γνωστές συνέπειες. Η περιοχή έχει χαρακτηρισθή NATURA κοντά τώρα μία δεκαετία, αθλητικά δεν έχει ακόμα ορισθεί φορέας διαχείρισης γιατί κάποιοι ασφαλίως το έχουν εμποδίσει.

Η Πελοπόννησος χαρακτηρίζεται για τους Οικολογικούς Προορισμούς της. Γι' αυτό πρέπει να αναλάβουν κατάληθοι άνθρωποι τον εντοπισμό και την αξιολόγηση όλων αυτών με σκοπό την προβολή και την γνωστοποίησή τους.

Περιβάλλον Το περιβάλλον, η τουριστική και οικονομική ανάπτυξη δεν είναι αντιφατικές έννοιες, αντίθετα η προστασία του περιβάλλοντος δημιουργεί ανάπτυξη. Δοκιμάζονται νέες τεχνολογίες, ασχολείται εργατικό δυναμικό σε περιβατοληογικούς, τουριστικούς κλάδους και υιοθετείται ένα μοντέλο ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ που είναι και το τελικό Ζητούμενο.

ΛΑΚΩΝΙΑ Ο κάθε νομός της περιφέρειας έχει τα δικά του χαρακτηριστικά, τις δικές του ιδιαιτερότητες, τα δικά του πλεονεκτήματα και τα δικά του προβλήματα. Η Ανάπτυξη του Τουρισμού λοιπόν στην Περιφέρεια Πελοποννήσου ασφαλίως και πρέπει να στηριχθεί σε ένα ενιαίο πλαίσιο. Δεν πρέπει όμως να αγνοηθούν και οι επιμέρους ιδιαιτερότητες του καθενός. Δηλαδή δεν είναι δυνατόν να αγνοηθεί για άλλη μια φορά.

Ο νομός που πρωτεύουσα του είναι η ΣΠΑΡΤΗ, η δεύτερη σε αναγνωρισιμότητα πόλη της Ελλάδας διεθνώς.

Και το SPARTA να μην παίζει σαν το πρώτο Brand Name!!!

Ο νομός που διαθέτει τη δεύτερη πρωτεύουσα του Βυζαντίου τον Μυστρά.

Την μοναδικότητα της Μονεμβασίας.

Την πρόσφατα ανακαλυφθείσα αρχαιότερη βυθισμένη πόλη στον κόσμο που βρίσκεται στο Παυλοπέτρι Ελαφώνησου.

Δύο απο τα ομορφότερα σπήλαια στην Ελλάδα του Δυρού και της Κασιανιάς.

Το πανέμορφο Γύθειο.

Την άγρια σε ομορφιά και φυσικούς κάλους Μάνη.

Το μοναδικό απολιθωμένο δάσος στον Κάβο Μαλιά.

Και ένα απο τα ομορφότερα νησιά της Ελλάδας που είναι η Ελαφώνησος.

Δεν μπορεί λοιπόν ν' αγνοηθεί ότι στη Λακωνία που διαθέτει όλα τα παραπάνω, η καλοκαιρινή τουριστική περίοδος να είναι μόνο 45 ημέρες και η δε χειμερινή μηδενική. Αυτό δεν αντιμετωπίζεται στο ίδιο επισκέπτη απο το εξωτερικό και δεν δίνει την δυνατότητα στην Λακωνία να δουλέψει και με επισκέπτες εκτός Ελλάδας. Επειδή λοιπόν δεν μπορούμε να πάρουμε την Λακωνία πιο κοντά στην Αθήνα καθό θα είναι να σκεφτούμε τρόπους που να μην εξαρτάται η άυξηση της τουριστικής της περιόδου απο τον λόγο αυτό. Ένας τρόπος βέβαια είναι η βελτίωση του οδικού δικτύου, δεν είναι αρκετό όμως μόνο αυτό. Η άυξηση της τουριστικής περιόδου προέρχεται κατα 90% απο τον επισκέπτη του εξωτερικού και για να μπορούμε να τον πετύχουμε στην Λακωνία πρέπει απαραίτητα να αποκτήσουμε αεροδρόμιο, το οποίο φυσικά θα εξυπηρετεί και τις γύρω περιοχές. Ένα αεροδρόμιο στον κάμπο της Σκάλας ή των Μοθίων θα δώσει την δυνατότητα στον επισκέπτη του εξωτερικού να φθάνει στον προορισμό του σε μισή έως μία ώρα μετά την άφιξη του στην Ελλάδα.

Ασφαλίως πρέπει να γίνει διερεύνηση αγοράς για να εξασφαλιστούν τα απαραίτητα επενδυτικά κεφάλαια τόσο για το αεροδρόμιο όσο και για τις Μαρίνες.

Τέλος μέσα απο αυτό το ταξίδι για την Τουριστική Ανάπτυξη της Πελοποννήσου θέλω να κάνω μία τελευταία πρόταση.

Την δημιουργία μίας πολιτιστικής ακτογραμμής στην Περιφέρεια Πελοποννήσου η οποία θα αναδείξει όρους του σημαντικού φάρους του πολιτισμού, ούτος ώστε να χτίσουμε μία γέφυρα με το παρελθόν και να οδηγηθούμε σε ένα καλύτερο μέλλον. Για ένα καλύτερο μέλλον που απαραίτητες είναι οι υποδομές και η ανάπτυξη, οι οποίες βέβαια χωρίς πολιτισμό είναι Ακέφαλο Σώμα.

Θεωρώ ότι η σημερινή ημέρα είναι πολύ σημαντική για την Πελοπόννησο - θέλω να ελπίζω και για το νησί μας - και έχω βάσιμες ελπίδες ότι απο την συνεργασία που θα έχουμε να γίνουν έργα και δράσεις και για τον Τουρισμό. Εμείς δε, θα τα στηρίξουμε καθ' όδηποτε τρόπο, θα συμμετέχουμε με συνέργειες και θετική συμβολή γιατί η ουσία είναι να προετοιμάσουμε το μέλλον και πιστεύω αυτή η συνάντηση το προετοιμάζει.

Αναδημοσιεύμε από την εφημερίδα "Η ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΣ", Γενάρης - Φλεβάρης 1985, σατιρικούς στίχους οι οποίοι αναφέρονται στο ιστορικό της παρουσίας λαγών στο Λαφονήσι.

Το εκλεκτό αυτό θήραμα ήταν άγνωστο στο νησί. Τρεις μερακλήδες κάτοικοι, των οποίων τα ονόματα σημειώνονται πιο κάτω έφεραν λαγούς και των δύο φύλων και τα άφησαν ελεύθερους πάνω στο νησί. Από το σμιξιμο μεταξύ τους γεννοβόλησαν και γέμισε ο τόπος λαγούς οι οποίοι πλήθυναν τόσο πολύ, που έπεσαν σαν ακρίδες στις καλλιέργειες και έκαναν μεγάλη ζημιά στα γεωργικά είδη. Έφταναν μέχρι τα ακραία σπίτια του χωριού, κοντά στου Ανάργυρου και κοντά στου Λαλούση τα περιβόλια και τρώγανε το φύλλωμα από τις φιστικιές που πρασίνιζαν μέσα στ' αυλήκια κατά τις πρασιές, αλλα και όποια άλλα καλλιεργούμενα είδη. Το ίδιο γινόταν στα περιβόλια της Λεύκης, καθώς και στις καλλιέργειες στο κάτω Νησί, στις Ελιές, στου Μαυρουδή, στη Βίγκλα και σε άλλες περιοχές.Οι στίχοι γράφτηκαν από το συμπατριώτη μας Τζώρτζη Ανωμήτη με τον πηγαίο και χυμώδη λαϊκό λόγο της εποχής εκείνης, που όσο διαβαίνει ο καιρός σβήνει και χάνεται από την καθημερινή ομιλία. Αναφέρονται ονομασίες αγροτικών περιοχών και ονόματα κυνηγών που δε μένουν πια στο θυμητικό. Ξεχάστηκαν, αχνοδιαβαίνουν από τη μνήμη, σβίνουν, ξεχνιούνται, όπως λησμονιέται κάθε τι που γεννιέται σε αυτόν τον πρόσκαιρο κόσμο. Η ευλυγισία του στίχου, τα γαργαλιστικά υπονοούμενα, η παραστατική απόδοση των γοητευτικών εικόνων προκαλούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη και κάνουν τη σάτιρα ένα ευχάριστο και απολαυστικό ανάγνωσμα.

ΡΙΜΝΕΣ ΚΑΙ ΤΣΑΤΙΡΕΣ

Του Τζώρτζη Ανωμήτη

Λίγο πριν από τον τελευταίο μεγάλο πόλεμο μερακλήδες κυνηγοί που μέχρι τότες ντουφεκούσαν ορδουκτριγωνα στα χωράφια και στα ρουμάνια αγριόπαπιες και αγριόκννες στα Νησιά της Παναγίας και στον Αγλύφτη, καλοκαρούδες στα πέλαια, τσικιάδες στους κάβους και κουτσουλιανούς στα σταροχώραφα, φέρανε λαγούς και λαγουδίνες από τη μεγάλη στεριά και από το Τσιρίγο.

Από τους πρώτους που φέρανε αυτούς τους ξενομπάτες και σμίξανε και βγήκε η σημερινή ράσα λαγού στο Λαφονήσι ήταν οι μακαρίτες πια, Παναγ. Λαλούσης, παπα-Κούλης και ο Παναγιώτης Ζέπος.

Πόμισε λαγούς ο τόπος. Τότες, ήτανε άγνωστοι. Είπανε να μην τους κυνηγηθούν, για να αβγατίσουν. Έβγαθε λόγο και ο παπάς στην εκκλησία. Άρεσε, τάχατε, και στο θεό αυτό, ήτανε καλό για τον τόπο και άλλα τέτοια που είχανε καλή αποτέλεσμα. Έτσι αυξήθηκαν οι λαγοί. Όμως, τόσοι που γίνηκαν πέσανε λεφούσια στη κλωρονομή, στάρια, κριθάρια, παπούδια, αμπελία, χαμουσκα στα φύλλα, περβοηικά, λαχανόκνπους και τρώγανε και τις ρίζες. Ξεφυτρώσανε, λοιπόν, πολλοί κυνηγοί. Οι περισσότεροι, δεν τον ξέρανε το λαγό και έτσι ντουφεκάγανε πουλιά. Οι πραγματικοί κυνηγοί δεν αστοχούσαν. Εφάρμοζαν, όμως, το μέτρο και συνηριόταν η ράσσα του αγριμιού αυτού στο Λαφονήσι. Οι Δερμόνδες, πάλη, οι Σταφυλιάδες, οι Τσαπουριδηδες τους λιγοστεύανε, αλλα δεν τους ξεκάνανε.

Από το νότο, ως το βοριά, Ανατολή και Δύση τρεις άνθρωποι εσπείρανε λαγους στο Λαφονήσι. Ανέ δεν έτυχες ποτές, κανείς να μην ακούσει δυο ζευγάρια άκισαν του Πότη του Λαλούση. Ο καπάτ - Ζέπος έτρεξε για να του βάλει αργάτο κι απ' το Τσιρίγο έφερε ένα λαγό βαρβάτο, που πήρε σβάρνα τα βουνά να βρει, τις λαγουδίνες γιατί όπως το 'θελε κι αυτός, το θέλιανε κ' εκείνες. Οι θελικές εμένανε, μόνες, στην "κοιμισιά" τους και ο Τσιργιώτης πήδαγε και κάναν τη δουλειά τους. Απ' το ποθύ το πήδημα μέσα εις τα γιατικά τα Λαφονήσι γιόμισε καινούργι λαγουδάκια. Εκτός, όμως, από αυτά που τα γνωρίζουν ούλιοι, ανηφορούσαν στα βουνά οι λαγοί του Παπα-Κούλη. Λαγός, λαγίνα ήντουσαν σε μια κασώνα πάνω και κάθε μέρα ο λαγός ήτανε αποπάνω κι απ' το ποθύ το πήδημα και το ποθύ το βάτο. Ήταν η νύχτα σκοτεινή και το 'φερε η σόρτα και γίνηκαν απήλατοι, απ' του παπά τη πόρτα. Βαρβάτος ήταν, ο λαγός, άξια η λαγουδίνα και γιόμισε ο κοίλος της από τα σάητα εκείνα. Μια κ' ήτανε 'τοιμόγεννη με την να σκάσει, πιάσαν ρουμάνια, σκoiναριές, λήγο να ξεποστάσει. Αντάμωσαν και τους λοιπούς που'ταν εκεί ξαργό του και τις λαγίνες που έκαναν τα γούστα του Τσιργιώτου. Ετούτος όμως, ο λαγός, ήταν ποθύ βαρβάτος, κατσικαντάμης, πηδηκτής, σβέητος και κοτωνάτος. Ήταν, λοιπόνε, φυσικό να ντονε κάνει πέρα και κάθε μια τη βάτευε ημέρα πα' ημέρα . Απ' τα ποθή σπουρδίσματα και τα ποθή τα τέτοια κι απ' τ' αποτέτοια των λαγών ήρθανε τα μπερκέτια. Ετούτο το βαρβάτεμα πάνω στο Λαφονήσι έγιν' απτία με λαγούσ' ο τόπος να γιομίσει. Έτσι, υπάρχουν, δυο λαγώ, δυο σουηούδες ράτσες, η μια που μένει στα βουνά κ' η άλλη στις κορνάτσες. η μια έχει βέργουηο, μικρό κορμί, στελάδο, η άλλη με μεριά παχιά, κάνει καλό στυφάδο. Ο τόπος είναι ήμερος, δεν έχει αλληπούδια, λυκούς, κουνάβια και ασβούς κι άλλα μεγάλα ζούδια. Έχει χαράκια, σκoiναριές, ρουμάνια και αγριδια και ζούνε μέσα οι λαγοί, σα στάνες από γήδια. Μαζεύτηκαν οι κυνηγοί στου Αντώνη την "Περβόλια" και δώσαν όρκο τρομερό να μην τους ρίχνουν βόλια, για δύο χρόνους, καν για τρεις να μη ρίξουν ντουφέκι και άμα ο όρκος πατηθεί να πέφτει αστροπεηέκι. Ήτανε τότε οι κυνηγοί, τρανοί και ψημισμένοι και βάσταξαν το λόγο τους στον όρκο τους δεμένοι. Απ' τους παηιούς θυμόμαστε τον Κούλη τον Πετράκο που άμα σημάδευε λαγό, ήτανε μπαμ και κάτω. Δεν ήθεθε αυτός σκυηιά μόνο μ' ένα καλάμι εβάραγε τις σκoiναριές για τον κατσουκαντάμη. Ο μπάρμπα Πέτρος, ράδβιζε, έριχνε και κοτρώνι κι αν έμενε στην κοιμισιά τον είχε κάνει σκόνη. Άηλιος, αμόηαγε σκoiηιά μπροστά να πηλαηούσι για να τον φέρνουν το λαγό στον Πότη το Λαλούση. Καβάηαγε το γάδαρο για τόπο συστημένο και οι σκυήιοι φέρναν το λαγό ζώντα η σκαγωμένο. Ήτανε δε οι σκυήιοι του, οηόκληρο κοπάδι στοζοχοηιάζαν το λαγό και πήγαυε στον Άδη. Άηλιος, μεγάλος κυνηγός, άξιος κατά το πρέπος ήτανε εις τα νιάτα του ο Παναγιώτης Ζέπος. Βαρύς, αμπάσος, σιγανός και με χωρίς βιασύνη τον ξεπετάει το λαγό και σβέητα του τη δίνει. Επειδή ήτανε βαρύς, να τρέξει δεν μπορούσε,

έμπαινε στη γαίτα του κ' εδω κ' εκεί γυρνούσε.

Έπαιρνε το φυσεκοηό κι όηλο μ' ένα καννούλι και για να πιάνει τους λαγούς το Χ. το Σιγανούηη, θα ήτανε παράηεψη που ο τόπος δε σκύνει, αν δεν σημείωνα εδω, το Μέντη τον Αντώνη. Ήταν μεγάλος κυνηγός εις τα καλή του χρόνια και γιόμιζε τη βούργια του με ορδίκια και τρυγόνια. Σκόπυε κ' έριχνε ριξιά κέντρο στο σηματούρι κι' άμα ντουφέκαγε λαγό τον σκάγωνε στη μούρη. Άμα πουηιάριζε ο λαγός αμόηαγε το Νόσοσ που τον επισογύριζε, κοκντά του όμως, τόσο, και είτε τα σκότια του 'τρωγε, είτε την καφεηή του. Τώρα, όμως, εγέρασε, τα γράδα έχουν στύψει κι αγκομαχάει η Αντωνού που δεν μπορεί να ριξει. Μ' αφού για τόσους κυνηγούς, εγω δω χάμου σκούζω δυο ήγια πρέπει να τα πω, τώρα για το Γιαννούζο: Φορά το καπεηάκι του και το φυσέκωλό του παίρνει βούρια και δίκανο και πάει στο καλό του. Τα δύο του λαγωνικά μπροστά του περπατάνε, για "Βίγκλα", "Βάρδια", "Κουμαριές", οηοταχώ τραβάνε, Παίρνει, το λαγοπάτημε κι αν το σκυηί φερμάρει, με το πού θα 'βγει ο λαγός τ' αργάζει, το τομάρι. Μα και ορδουκτρυγωνα και πάπιες σαηουβάρει κ' έτσι γυριζει στο χωριό με φίσκα το ταγάρι. Ακόμα έναν κυνηγό καλό και ψημισμένο που κυνηγούσε το λαγό τον καηωταύσμένο αφού μες στα περβόλια του βόσκανε κάθε βράδυ, είτε στο φως του φεγγαριού, είτε μες στο σκοτάδι, ντουζίνες εις τα ξερκιά, ντουζίνες στα σπαρμένα ντουζίνες και στα ήμερα και στα ξεχερωμένα. Δεν άφηναν λαχανικό, δεν άφηναν μπροστάνι δεν άφηναν μαγερκηή, τα είχανε ξεκάνει. Πρόκειται για τον κυνηγό το Μήτσο Παηεθράκο που έηειασε ποηηούς λαγούς, τους έβγαθε τον πάτο. Τόσο ποθύ τον βηάψανε που είχε ποηι μανιώσει και πήρε σβάρνα τα βουνά όηους να τους σκοτώσει. Τη μέρα αμοηιούτανε με σκυήιο και ξεπόστα, στη γιόμηση του φεγγαριού εφύηαγε στα πόστα. "Αμμούτσα", "Κότανια", "Εηιές", "Λιμνίτσα" και "Λεκάνη", στην άκρη στα "Κουρνόπηηα", τον τάφο τους, τους κάνει. Άμα τον έπιανε ακεφιά, πήγαυε στο τραήνι κι έηεγε στη σκυηία του λαγό να μην αφήνει. Τώρα που τα κατάρριξε κ' έηαψε να σαητάρει, να κοβαηάει τα βουνά, να πέφτουμε κ' οι σμπάροι, να σαηουδάρει τον λαγό, στη γριά που να γιοурνητζει. Μένε με τις ανάμνησεσ, με ό τι πια θυμάται και ντουφεκάει μοναχά τη γριά του όταν κοιμάται. Ανέ θα θέηαμε, λοιπόν, να πούμε και για όηλους, παηιούς και νέους κυνηγούς, μικρούς τε και μεγάλους θ' αρχίσω από τους παηιούς και θα κατηφορίζω και έναν - έναν κυνηγό θα τον καηωσορίζω. Πρώτα, λοιπόν, απ' τους παηιούς το Τζώρτζη Παντηηάκο, που ντουφεκούσε τα πουηιά και τα'φερε όλα κάτω. Ακόμα θα 'θεηα να πω κάτι για τον Κασόνη που ως τα κέντρα πήγαυε να ιδεί κανά τρυγόνι. Μέσα στις κηάρες τηραζε, εκεί είχε το νου του, όσο με το σμπάηιο καηόταν προς νερού του. Βάσταγε και την τσάγκρα του, στο κέντρο από κάτω και κυνηγούσε το λαγό, στυφάδο και στο πιάτο. Άηηον, του πόστου κυνηγό, τον Πότη το Χριστάκο και εις τη "Λεύκη", με χωσιές, τον Κούηη τον Ντιγράκο. Ο ένας εις το "Μαυρουδή" με τα καηαμοκάνια. Ο άλλος "Λεύκη", "Τσιμπιηή" και πάνω στα "Λεκάνια", ρίχανε χαρουπόσυκα κι έτσι τους εμαηιούσαν κι άμα ζυγώναν οι λαγοιη, αυτοί τους αρβοηούσαν. Λάμπησ και Λάμπρος, κυνηγοί από σπουδαία ράτσα, Ορμάνε και οι σκυήιοι τους με σάητους και βαβίζου και η τον πιάνουν ζωντανό η τόνε ντουφεκίζου. Σαν σαηουδάρουν το λαγό σκάγια τόνε γιομίζου "Έχουν απ' τον πατέρα τους την πείρα και τη γνώση και όσο παν και κυνηγούη, λαγός δε θα γηηιώσει. Έναν ακόμα κυνηγό, το Μήτσο τον Παυηάκο σαν κυνηγάει πέρδικες, τις φέρνει όηε κκάτω. Όμως, με το που κάνει μπαμ λαγό βάνει στη βούργια, σαν αηωνίζει τα βουνά όταν τον πιάνει η φύρια. Στο Λάμπη που είναι στις "Εηιές", μια συμβουηή του φτάνει στου περβοηίου του μια γωνιά να στήνει το δοκάνι, είναι ποηι πιο εύκοηο λαγός να πάει να πέσει, παρ ά να τρέχει στα βουνά να ντο κοπει η μέση. Ακόμα για το Θεοδωρή, το γιο του Παπα-Κούηη που 'χε αμοηήσει τους λαγούς όηως το ξεφουν ούηιο γνωρίζει τέχνη κυνηγού που η πείρα του του δίνει κι όταν σμπάρωει το λαγό στον τόπο τον αφήνει. Όταν γυριζει στα βουνά με τόσους όηλους φηιούς έχει μπροστά και πίσω του ένα κοπάδι σκυήιους. Είναι αηήθεια πως λαγός δύσκοηο του σκαηάρει και τα ορδουκτρυγωνα όηα τα σαηουδάρει. Όταν γυριζει στο χωριό η παρέα περιμένει

κι η βούργια του στην πηάτη του είναι καργαρισμένη.

Έτοιμος με το δίκανο και μια ντουζία σκυήιους που σαν τινάζουν το κορμί γιομίζει ο τόπος ψυήηους που την ημέρα ηιάζονται μ' όηο τους το ραχάτι και όηη η πάνω γειτολιά νύχτα δεν κηείνει μάτι Είναι δεμένοι στην αυηή κι απ' το πρwί ως το βράδυ ξεφταηαγιάζουη το ντουηιά στο πάνω το πηγάδι. Έχουν καηό αφεντικό, όρμο γι' αυτό σασ δίνω, άξιο, βαρβάτο κυνηγό, το Μήτσο το Μαρίνο. Εις τον καιρό του κυνηγού, τότε, τονέ περγώνει παίρνει σκυηιά και δίκαννο και τα βουνά οργώνει. Άμα τον βρει στην κοιμισιά του τνεη μπουμπουνάρει κι όταν τον φέρουν τα σκυηιά τον χώνει στο ταγάρι. Έχουμε κι όηηον κυνηγό μέσα εις το Τηγάνη που δια θαηάσσης τους λαγούς στη βούρια του τους βάνει, τον Τσίγκο, που γιαηό - γιαηό τα δίκτυα του καηάρει στην πρύμη, με το δίκανο και στη στεριά φερμάρει ψάρια να πιάσει προσπαθει, τη θάηασσα βοηάζει μα κι αν σπουρδίσει και λαγός, μπαμ και τον τουηουμιάζει. Όηα τα μαηιτζάρεται, όηα τα χαρχαηεύει, λαγούς πιάνει στη θάηασσα και στη στεριά ψαρευει. Είναι και όηηοι κυνηγοί πάνω στο Λαφονήσι που δεν αφήνουμε πουηί σε δέντρο να καθίσει κι όταν πηγαίνουη για λαγούς και δεν τους συανατάνε σπιτζούρια και κουτσουηιανούς όηα τα ντουφεκάνε. Γι αυτούς τίποτα δεν θα πω, δεν θα τους ονομάσω γιατί από φηηους, σίγουρα, όηους τους θα τους χάσω. Είναι κι αυτοί όηως κι εγω κεφατόι μέχρι μπουήια και κυνηγάνε το λαγό στο πιάτο με πιρούνια.

- αμπάσος, ο = ο χαμηλός
- αηήηατος, ο = αυτός που έφυγε μακριά
- αποτέτοια, τα = τα γεννητικά όργανα
- αργάζει = του κακοποιεί το τομάρι
- αργάτο, το = το ξεπέρασμα σε συναγωνισμό
- αρβαηούσαν = χτυπούσαν. Το ρήμα, αρβαηάω
- βάτευε = πηδούσε (πράξη σεζουαηικηή). Το ρήμα βατεύω.
- βατό, το = το βάτεμα, το πήδημα.
- βέργουηο, το = το ηεπτό σαν βέργα και ευηύγιστο.
- βούργια, η = σακίδιο στην πηάτη του κυνηγού.
- γιατάκι, το = κατάρημα, τόπος διαμονηής
- γιοурνητζει = να ορμηεί. Το ρ. γιοурνητίζω και γιοурνητw
- ζούδια, τα = τα ζωάκια
- καηαμοκάννια, τα = οι καηαμιές
- καρνάτσα, η = το ξερο και σκληρο κοκκινώκωμα
- κάτσα, η = η καταδύωξη με τρεχάηα
- κέντρο, το = είδος υπεριοωνόβιου δέντρου στην Εηαφόνησο
- κατσικαντάμησ = ο διαοηοηαγός
- κοηοκορούδες, οι = μικρά θαηασσινά πουηιά, ονομασ. ενικ. η κοηοκαρού
- κοιμισιά, η = η θέση που κοιμάται ο λαγός
- κουτσουηιανός, ο = μικρο πουηί των αγρών, ωδικό, ο κορυδαηήος
- άκισαν = φύγαυε δρομαίως, τρεχάτοι
- μαηιτζάρεται = κάνει κάτι με επιδεξιώτητα. Το ρ. μαηιτζάρομαι
- μπερκέτια, τα = η αφθονία, ο ηιούτος, τα αγαθά.
- νόσσοσ, ο = ονομασία περιόηημου κυνηγιάρκιου σκυηιού.
- ξεργόττου = επιτότου, επιτηδες.
- ξεφταηαγιάζουη = ξεκουφαίνουη. Το ρ. ξεφταηαγιάζω
- «Περβόηα»,η = ονομασία καφεηείου των κυνηγών στην Εηαφόνησο
- Πάνω Πηγάδι, το = ιστορικό πηγάδι από το οποίο έπαιρνε πόσημο νερό ο ηηηηυσμός.
- περγώνει = τον κεντάει, τον κουμαντάρει ο διάβοηος. Το ρ. περγώνω
- πόστο, το = νυχτερινό καρτέρι σε πέρασμα, με φεγγαρόφωτο, ντουφεκισμα λαγού.
- πουηιάριζε = χαμηηοπερπατούσε. Το ρ. πουηιαρίζω.
- ΡΙμνες και τσάτιρες = ρίμες και σάτιρες στην τοπηκή ηαηιά.
- σαηουδάρει = ντουφεκάει, χαιρετάει με ντουφεκιές.
- σάητα, τα = τα πηδήματα.
- σκαηάρει = δεν διαφεύγει τίποτα από την αντίηηψη του.
- σκυηιήτσα, η = πανέξημηνο και αηάθευτο λαγονικό που κυνηγούσε χωρίς κυνηγό και έφερενε τους λαγούς στο σπίτι.
- σμπάράρω = ρίχνω σμπάρα, ντουφεκάω.
- σπουρδίσματα = τα παιχιδίσματα, ον. εν. το σπουρδισμα
- στεηάδο, το = το μακρόστενο.
- Τηγάνη, το = ονομασία του χωριού Εηαφόνησοσ σε παηιότερους καιρούς.
- τσάγκρα, η = μονόκανο κυνηγετικό όηηο με κοντό κοντάκι και αμακρύ καννούηι.
- τσικιάς, ο = είδος πεηαργού
- φυσεκοηός, ο = δερμάτηνη ηήκη ζωσμένη στη μέση με ηήκες, για φυσιγγια.
- Χ. Σιγανούηησ = κουνιάδος του Ζέππου από τον Καραβά Κυηηήρων. Ψάρευαν μαζί μια οηόκληρη ζωή με το τρεχαντηρι το ΣΩΩΩΝ. Ντουφεκούσε λαγούς ο Ζέπος, έτρεχε και τους μάζευε ο Χ(αρά-ηαμος) Σιγανούηησ.

Ένας Λαφονησιώτης της Διασποράς

Εεεε, φύγετε. Εδώ είναι ερημιάαα!

Το εεε φύγετε, εδώ είναι ερημιάα, είναι συνέχεια που προηγούμενου καθ' ένας για πάρτη του με τον Σωτηρόγιαννη και τον Κλαζομενάκο.

Όπως θυμώσατε, μόλις φύγαμε με το Ελεήστρια από τον κοηπίσκο της Κάτω χώρας, με τον αδελφό μου το Γιάννη, πήγαμε στον Λιμιώνα, για διανυκτέρευση. Στην πορεία πλύναμε ντομάτες στη θάλασσα και με λίγο τυρί και ψωμί, φάγαμε το βραδινό μας. Είχε νυχτώσει και παρ' όλη τα νιάτα των 17 ετών, αισθανόμουν κουρασμένος. Έσβησα τη μηχανή, και για ασφάλεια φουντάραμε αρόδο.

Φάνηκε ότι δεν υπήρχε ψυχή στον Λιμιώνα. Μια απόλυτη γαλήνη απλώθηκε σαν οβήσαμε τη μηχανή, εκτός το σκάσιμο του κοντοθαλασσί στον έξω κάβο. Ξαφνικά μέσα α' το σκοτάδι μια μακάβρια φωνή απόγνωσης συνετέταξε την απόλυτη σιγή της νύχτας. Εεεε φύγετε, εδώ είναι ερημιάα! Εδώ δεν μένει κανένας, δεν έχει σπίτια. Φύγετε. Ποιοι είστε. Δεν καταλαβαίνετε; Τώρα η φωνή ερχόταν πιο καθαρή και εκατάλαβα ότι ήταν ο "Χαημός". Για τους νεώτερους ο ξάδελφός μου ο Μιχάλης ο Παθεθρονικολλάκος, και για να εκφράσει την ταχύτητα της γαϊτας του συχνά χρησιμοποιούσε τη λέξη "Χαημός". Έκαμα χωνί τα χέρια μου και του εξήγησα ποιοι είμαστε. Εσύ είσαι μπαρμπαντρέα; Ναι - ανταπέδωσα τη φωνή για να τον καθουχάσω. Σε λίγο φάνηκε ένα φακό πο έψαχνε σ' ένα βαρκάκι που λόγω φουρτούνας τόξε τραβηγμένο στην αμμουδιά. Δεν άργησε να το ρίξει και λάμμοντας φοβισμένα, πήλσιασε και ξαναρώτησε. "Εσύσε μπαρμπανδρέα; Και έριξε το φακό στη πλώρια μάσκα του καϊκιού να διακρίνει το όνομα του σκάφους.

Έλα βρε ξάδελφε, εμείς είμαστε - του είπα - γιατί φοβήθηκαν; Τι μόνιοι σας! Αναφώνησε. Γιατί θέλαμε και παρέα; Βρε παιδιά, μου κόψατε τη χοδή, συνέχισε καθώς έπιασε τα ξάρτια κι ανέβηκε πάνω στο καϊκι. Μόλις άκουσα τη μηχανή, έσβησα τη λάμπα και ήμουν έτοιμος να κρύψω μερικά μισαδίκια που τ' έχω πρόχειρα. Αφού τα είπαμε λίγο, μας κάλεσε για φαγητό αηλιά τον πείσαμε ότι είχαμε φάει.

Του είπαμε ότι την άηλη μέρα έπρεπε να τηλεφωνήσουμε στον πατέρα μας και να του πούμε που βρισκόμαστε. Τον καθηνυχτίσαμε και θα τον βλέπαμε το πρωί. Κυριακή πρωί έστειλε ο Μιχάλης ένα από τα παιδιά του στο Μυλοπόταμο και τηλεφώνησε στους γονείς μας ότι είμαστε καλά, και θα επιστρέφαμε σαν κόπαζε ο αέρας. Μας πήρε με τον βαρκάκι έξω σε ένα καθυβόσπιτο που είχε φτιάξει και έμενε για αρκετό καιρό με τη γυναίκα του και τα μικρότερα παιδιά του σαν ερημίτης. Εψάρρευε και πουλούσε τα ψάρια πότε στην ψαροπούλια που περνούσε ο Παυλιόμπος, ή στους ντόπιους που είχε γνωριμίες. Σ' ένα από τα ταξίδια της ψαροπούλιας με το Παυλιόμπος (Αντικύθηρα, Αυλήμονα, Καψάηη, λιμιώνα, Ελεφήνσο) ήμουν πλήρωμα, και κάποτε - αν θάχω καιρό θα γράψω σχετικά. Μας φιλοξένησαν με αδελφική αγάπη, κι εκατάλαβα ότι ο Μιχάλης ήλο κάτι ήθελε να πει, αηλιά το άηλαζε, μέχρι που τελικά αφού κατέβασε το τέταρτο ποτηράκι, το ξεστόμισε. Ξέρεις ξαδερφάκι, έκαψα ένα καμίνι και ξέρεις τι σκέφτηκα; Να φορτώναμε λίγο παηιοζέμπια να έπαιρνες μαζί σου. Ξέρω ότι ο μπαρμπανδρέας και πουλιάι, αηλιά πάντα κάτι κάνει και χρειάζεται ασβέστη. Τι ήες; Έριξα μια ματιά προς το φουρτουνιασμένο πέλαγο, και μια στο Ελεήστρια, και του απάντησα. Εγώ ξάδελφε νομίζω ότι είναι καλή η ιδέα, και φαντάζομαι ότι ο πατέρας μου δεν θα φέρει αντίρρηση. Αηλιά με τον καιρό τι γίνεται καλά, ο καιρός σε κάνα δυο μέρες το πολύ, θα σπάσει.

Μεητέμι είναι, δεν είναι χειμώνας. Καλά απάντησα, αηλιά εσύ θα τα βρεις με το πατέρα μου. Σύμφωνοι; Άστο σε μένα ξαδερφάκι με εβεβαίωσε κατεβάζοντας το πέμπτο ποτηράκι. Θαρρώ και εγώ μαζί σας, και θα τις μοιραστούμε. Το πολύ - πολύ να μου δώσει καμιά ανάποδη, και νάρθω πίσω αεροπορικώς, είπε γελώντας. Τώρα το μεητέμι είχε γίνει κανονικό. Επήρα με το Γιάννη το βαρκάκι, και πήγαμε να κατα-

βρέξουμε και να σενιάρουμε λίγο το καϊκι:

Ο Γιάννης έβγαλε τα νερά, κι εγώ μέριασα τα πράγματα μέσα στ' αμπάρι. Άδειασα εντελώς το στεγανό, για να βάλουμε μέσα τον ασβέστη. Στο νου μου ήρθε η απώλεια του καπακιού, κι ένας κόμπος μούσφιξε το λαρύγγι μου. Τώρα δίχως καπάκι το στεγανό ήταν εκτεθημένο. Τελικά βρήκα ένα μουσαμά, και κάπως αισθάνθηκα απαπαυμένος.

Παρ' όλο το θόρυβο του αέρα και το κοντοθαλασσί, η ξαφνική υποβρύχια βουή μας έκανε να στρέψουμε τα μάτια μας προς το ακρωτήρι που λιμάνιζε τον Λιμιώνα απ' το συ έξω καιρούς. Ο Μιχάλης απ' τη στεριά με μια αποχή, μάζευε τη λεία που έβγαλε στον αφρό το μισαδάκι που είχε ρίξει, ενώ πάοιζε να γηλυώσει το μπουγέλο με τα ψάρια από το συ γηλάρους. Μας είδε που τον κοιτούσαμε.

Βγάλαμε το μεσημεριανό - είπε δυνατά - και μας φώναξε να πάρμε για το μεσημεριανό μας. Ένα μπουγέλο με 5 - 6 κιλά καλόγριες, τις ξέπλυσε, τις αηλίτισε, και τις έριξε πάνω στη θράκα που είχε ανάψει η γυναίκα του στη ποδιά του φούρνου. Πρακτικός νοικοκύρης ο ξάδερφος, είχε φτιάξει μόνος του ένα φούρνο, και έψηνε ότι ήθελε. Βουτήξαμε τις ξεροψημένες καλόγριες στο λεμονόλαδο, και γλείψαμε τα δάκτυλά μας. Ήταν πεντανόστημες. Αφού ξεκουραστήκαμε λίγο, σκεβόμαστε πως δεν είχε μέρος να διηλωρώσει το καϊκι για το φόρτωμα.

Βρε ξάδερφε - εσύ που είσαι εφευρετικός, πως θα ζυγώσουμε το καϊκι; Μη στεναχωριέσαι. Τον βρήκα τον τρόπο χτες βράδυ που ήμουν ξαπλωμένος, ήλει ο Μιχάλης. Πράγματι, δέσαμε μιαν άκρη του κάβου στο καϊκι, και την άηλη στη στεριά. Το βαρκάκι με τρία ζεμπήια ασβέστη και τον άνθρωπο, ερχόταν ίσια με την επιφάνεια της θάλασσας. Σημειωτέον για όσους δεν γνωρίζουν το βάρος του ασβέστη σε πέτρα, είναι 50 οκάδες το ζεμπήι. Εβάλαμε γύρω στις 800 οκάδες στο στεγανό, και γύρω στις 1000 οκάδες στ' αμπάρι. Το καϊκι είχε παηθεί αρκετά, και είπα στο Μιχάλη, δεν μπορούμε να βάλουμε αηλιο. Ο αέρας φάνηκε ότι είχε κόψει. Σημάδι ότι μέχρι την αηλη μέρα το μεσημέρι, θα μπορούσαμε να ταξιδέψουμε. Πηλυθήκαμε απ' τους ασβέστες και τον ιδρώτα, και στείλαμε ένα παιδί του Μιχάλη στο Μυλοπόταμο να τηλεφωνήσει στους γονείς μας, ότι πρώτα ο θεός τη Δευτέρα το μεσημέρι θα ήμαστε στο Λαφονήσι. Πέσαμε για ύπνο νωρίς, και κατά τις 5 το πρωί, ήρθε ο ξάδερφος με έναν τρουβά, και μας ξύπνησε. Έβαλα μπρος, και με φώναξε ο Μιχάλης να ξεσπάσουμε το σιδεράκι που είχε πιάσει σε βράχο. Καθώς προσπαθούσαμε να το ξεσπάσουμε ήλει ο Μιχάλης. Αχ και να μας έβληπε ο μπαρμπανδρέας από μια μεριά, θα μας πέταγε και τους δύο στη θάλασσα, είπε γελώντας. Στο πρώτο ανάβλημα του ήλιου, περάσαμε τον Άγιο Νικόη του Τσιρίγου, και βάλαμε πλώρη ανοιχτά του Φράγκου. Ήταν μπανάτσα. Το κόκκινο τρεχαντήρι μας παηγμένο με το επικίνδυνο φορτίο, και με τα πηλώρια βουβά κύματα να ηηληθούν πίσω μας σ' ένα αδιάκοπο κυνηγητό. Κατά τις 8 η ώρα είχαμε περάσει το Φράγκο, και αγναντέψαμε τον Άγιο Σπυρίδωνα. Κάναμε το σταυρό μας, σενιάρισα τα πράγματα στην κουβέρτα, έκανα αργά απ' τον Αι - Γιαννάκη, γιατί το σκάφος με τόσο φορτίο ήταν δύσκοηο να κόψει ταχύτητα. Περίπου στις 4 ζυγώσαμε δίπλα στο μόλο.

Μάταια είχα ειδοποιήσει το Μιχάλη σαν φτάσουμε να ξεφορτώσουμε αμέσως για να μη δει ο πατέρας μου το καϊκι φορτωμένο. Ο πατέρας μου είχε δει το καϊκι φορτωμένο που καθόταν στον ψειρή, και προσπαθούσε να μαντέψει το φορτίο μας. Κατέβηκε στο κεφαλόσκαηο, αβαράρησε το καϊκι κι έριξε μια ματιά στο Μιχάλη, και μια στο στεγανό και κατάρταβε. Εγώ με το Γιάννη τον καθημερίσαμε που φιλήσαμε το χέρι και αρχίσαμε το ξεφόρτωμα. Ο ξάδελφος είδε το πατέρα μου στεναχωρημένο, και ιδίως να βγάηι μιηιά κουβαηούσε τους ογκόηιθους του ασβέστη στο μόλο και τα ζεμπήια σε ηηικύηιο για να κρατούν τις μικρότερες πέτρες του ασβέστη να

μην πέφτουν στη θάλασσα. Συγνώμη ψιθύρισε ο Μιχάλης, αηλιά ο πατέρας μου είχε φύγει. Εγώ δεν είχα καταλήξει την αιτία της στεναχώριας του πατέρα μου μέχρι που πήγαμε στο σπίτι. Πηγαίνοντας, ο ξάδελφός μου εξήγησε ότι ο ασβέστης είναι το πιο επικίνδυνο φορτίο να το μεταφέρεις με καϊκι. Θυμάσαι που σας είπα ότι θα τις μοιραστούμε; Η μόνη μας εηπίδα είναι η θεία Αντρεού, μόνο που αυτή τη φορά ο ξάδελφός δεν γέηασε. Έξω απ' το σπίτι περίμενε η μάνα μου, αγκάηιασε και φιηούσε το Γιάννη. Είχε 3 μέρες να τον δει. Κάτι με τις χαιρετούρες, κάτι να φρεσκαριστούμε να πούμε τα νέα του ταξιδιού, φάνηκε ότι ο πατέρας μου είχε μαηακώσει. Ο Μιχάλης για να προηάβει, είπε στον πατέρα μου ότι τον ασβέστη τον έφερε για μας, και δεν θέηει χρήματα. Ο πατέρας μου σε αυστηρό ύφος, άρχισε την εξομολόγηση πρώτα από μένα. Δεν μου ήες - και η ματιά του με ακτινογράφησε - όταν σας έηυσα το παηαμάρι το Σάββατο πρωί τι σου είπα; Εμένα μου ήρθε κεραινός. Η αηλήθεια είναι ότι είχα εντελώς ξεκάσει, τι μου είχε πει και μόνο εκείνη τη στιγμή το θυμήηηκα. Ένα ρίγος διαπέρασε τη ραχοκοκαηιά μου. Ναι η αηλήθεια είναι ότι τώρα που μου το ήέτε το θυμήηηκα. Μου είπατε ότι σαν φορτώσουμε και δούμε ότι έχει βάηι λίγο αέρα, να περάσουμε να σας πάρουμε. Τώρα θα μου πεις ότι το ξεχάσες - συνέχισε ο πατέρας μου - καηά δεν ρίξατε καμιά ματιά προς τον Αι Γιάννη που σας έκανα σινιάηο με το σακάκι να γυρίσετε; Δεν κοιτάξατε καθόηου προς το χωριό; Δεν σουκοψε ότι εφ' όσον είχε φρεσκάρει το μεητέμι, δεν θα προηάβαινες να πας στη Πεηαγία; Τα ερωτήματα ήηθαν απαντωτά και προτίμησα ν' αποφύγω την απάντηση σκύβοντας το κεφαηι. Καηά, θα τα ξαναπούμε είπε μαηακώνοντας και έστρεψε το βηέμμα του προς το Μιχάλη.

Ο Μιχάλης κατάρταβε ότι ερχόταν η σειρά του και είχε τραβήξει τη καρέκλα του λίγο προς τα έξω. Βρε αθεόφοβε - του ήγει - καηά τα παιδιά δεν ήηεραν, εσένα δεν σουκοψε ότι αυτό που έκαμες ήταν πολύ επικίνδυνο; Δεν σκέφτηκε ότι εάν καηάρατε νερά, ή με το κούνημα του καϊκιού βρεχόταν το πανί που στρώσατε από κάτω, θα μπορούσε να πιάσουν φωτιά τα παγίωηα και οηόκληηο το καϊκι;

Δεν σκέφτηκες ότι θάρηιζε το βράσιμο ο ασβέστης και ότι μόνο ένας αρμός ν' άνοιγε θα γινόταν ηφαισείο και θα ηηγαίνατε σκαντάηιο καταμπόγαζα; Κι αν είχες βρε Μιχάλη τέτοια πρόθεση να φορτώσεις ασβέστη, γιατί δεν με ρώτησες στο τηηέφωνο;

Χίηια συγνώμη μπαρμπανδρέα - αποηογηήηκε ο Μιχάλης πού συνεχώς τραβιόταν προς την πόρτα. Ότι και να πεις, έχεις δίκιο. Τώρα όμως όηα τηηειώσανε. Ο θεός μας βοήηησε. Δεν το ξανακάνω. Και επειδή είμαι χιηιο-υποχρεωμένος μαζί σου, σκέφτηκα να βγάηω κάποια υποχρέωση με τον ασβέστη. Η εξομολόγηση τηηειώσε αισίως με δίχως - επιτίμια. Άντε πήγαίνε τώρα και φέρε γύρω στις 500 οκάδες που θα μου χρειαστεί, και όσον δεν πουηήσεις φέρον εδών και θα στον ηηηρώσω. Βγαίνοντας έξω ο Μιχάλης μούκηισε το μάτι κρύβοντας ένα χαμόγεηο και μούπε. Εσύ φταις. Γιατί, διαμαρτηρήηηκα. Γιατί αν φεύγατε εκείνο το βράδυ που σας φώναζα στο Λιμιώνα, εεε φύγετε εδών είναι ερημιάα, θα είχαμε αποφύγει την περιπέηια. Αυτό ήέγαμε με τον ξάδελφο όποτε συναντιόμαστε. Και πάντα πρόσθετε. Βρε πως τη γηλυώσαμε τότε. Ούτε τον παπα να μην το πούμε. Αγαπητή σύνταξη. Αυτές είναι αηηηινές εηηαφονησιώηικες ιστορίες. Και μόνο η μνημόνηυση αυτών που έφυγαν, μας υποχρεώνουν να διαβάζουμε τα όσα αναφέρονται σ' αυτούς με σεβασμό. Η απηλήτητα ηλόγων, εκφράσεων και περισταηικών της αυθενηικής εηηαφονησιώηικης ζωής και δράσης, μας ενώνει. Άηηωστε αυτή είναι η πραγμαηική μας ταυτόηηα. Γιατί να την αηηάζουμε;

Ένας Λαφονησιώτης της Διασποράς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ

Σπάρτη 1/2/2011
Αρ. Πρωτ. 792

ΚΟΙΝ.: Α/Χ ΝΕΑΠΟΛΗΣ
23053, Νεάπολη
Λ/Χ ΓΥΘΕΙΟΥ
23200 Γύθειο
Λ/Σ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
23079, Μονεμβασία

ΘΕΜΑ: "Πρόσκληση για υποβολή αιτήσεων σε επιχειρησιακό πρόγραμμα αλιείας 2007-2013 ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 1: "ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ" ΜΕΤΡΟ 1.1. "ΜΟΝΙΜΗ ΠΑΥΣΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ"

Σε συνέχεια της υπ' αριθμ. 123 (ΦΕΚ 47/24-1-2011) Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Θαλασσίων Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας σας προσκαλούμε για υποβολή αιτήσεων που αφορούν την οριστική παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 της ανωτέρω απόφασης οι ημερομηνίες υποβολής αιτήσεων ενίσχυσης στην Υπηρεσία μας, έχουν ως εξής:

- επανεκδήλωσης ενδιαφέροντος από ενδιαφερόμενους για αιτήσεις που είχαν υποβληθεί από 01/01/2007 έως 31/12/2009 στη Δ/νση Θαλάσσιας Αλιείας του Υπ. Α.Α.Τ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας 2000-2006 και δεν εντάχθηκαν λόγω έλλειψης πιστώσεων, και από αλιευτικά σκάφη που φέρουν άδεια με το εργαλείο βιντζότρατα.

Οι ενδιαφερόμενοι των ανωτέρω περιπτώσε-

ων θα πρέπει να έχουν υποβάλει στην Υπηρεσία μας τις αιτήσεις μέχρι 23 Φεβρουαρίου 2011, προκειμένου να διαβιβαστούν εγκαίρως στην ΕΥ ΕΦΔ ΕΠ ΑΛΙΕΙΑΣ (Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής Δράσεων Επ. Αλιείας).

Εφόσον δεν έχει διαβιβαστεί στην ΕΥ ΕΦΔ ΕΠ ΑΛΙΕΙΑΣ αίτηση επανεκδήλωσης ενδιαφέροντος έως και την 01/03/2011, αιτήσεις που είχαν υποβληθεί από 01/01/2007 έως 31/12/2009 στη Δ/νση Θαλάσσιας Αλιείας του Υπ. Α.Α.Τ. (Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) επιστρέφονται στις κατά τόπους Υπηρεσίες Αλιείας.

Οι αιτούντες ωστόσο έχουν δικαίωμα υποβολής νέας αίτησης στα πλαίσια της παρούσας, ή μελλοντικής πρόσκλησης.

Από 01/03/2011: Υποβάλλονται αιτήσεις:

- για αλιευτικά σκάφη παράκτιας αλιείας και γρι-γρι που δραστηριοποιήθηκαν στην αλιεία τόνου
- για αλιευτικά σκάφη που φέρουν άδεια τράτας βυθού με πόρτες
- για αλιευτικά σκάφη ανεξαρτήτως χαρακτηριστικών, εφόσον καλύπτουν τις ανωτέρω προϋποθέσεις συμμετοχής.

Αιτήσεις μπορούν να υποβληθούν στις κατά τόπους Υπηρεσίες Αλιείας έως και την 31/07/2011 καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων.

Η ημερομηνία έναρξης της διετίας εφαρμογής των Εθνικών Σχεδίων Παροπλισμού συμπίπτει με την ημερομηνία υπογραφής της παραπάνω υπουργικής απόφασης.

Παρακαλούμε τις Λιμενικές Αρχές για την συνεργασία τους και τη βοήθειά τους στη συμπλήρωση των αιτήσεων από τους ενδιαφερόμενους.

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ
Γ. ΚΑΤΣΙΜΑΔΗΣ**

Θερμά συγχαρητήρια στην Μάχη Γκιουζέλη - Αρώνη για την προαγωγή της σε Διευθύντρια Οικονομικού στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Στη φωτο η Μάχη ανάμεσα στον Υποστράτηγο (ο) Σιδηρόπουλο Μιχαήλ (αριστερά) και τον Συνταγματάρχη (ο) Μάνουσαρίδη Σάββα

Creative Play

Εργαστήρι δημιουργικής απασχόλησης και εκμάθησης αγγλικών

Μια φρέσκια ιδέα από νέους εξειδικευμένους ανθρώπους με στόχο την δημιουργική απασχόληση των παιδιών και την ενθάρρυνση τους σε ομαδικές και διδακτικές δραστηριότητες. Σε έναν ευχάριστο και οικείο χώρο τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να παίξουν, να ζωγραφίσουν, να δημιουργήσουν, να γυμναστούν και παράλληλα να έχουν την πρώτη τους επαφή με την αγγλική γλώσσα. Σας δίνουμε την δυνατότητα να διαμορφώσετε το πρόγραμμα του παιδιού σας με βάση τις δικές σας ανάγκες, από 1,5 έως 5 ώρες ημερησίως.

Δραστηριότητες: Με τις διάφορες δραστηριότητες του εργαστηρίου στοχεύουμε στο να δώσουμε στα παιδιά τα κατάλληλα ερεθίσματα ώστε να ανακαλύψουν μέσα από το παιχνίδι τις διάφορες τέχνες (Θέατρο, μουσική, ζωγραφική, χορός) και να αναπτύξουν όλες τις δεξιότητές τους (κοινωνικές, καλλιτεχνικές, εικαστικές και σωματικές). Θα έχουν την ευκαιρία να εξερευνησουν, να ανακαλύψουν και να κατανοήσουν τα μυστικά της Φυσικής και της Μηχανικής, με απλά κατανοητά πειράματα, διασκεδάζοντας.

ανοιχτά Δευτέρα - Σάββατο
8.30 - 20.30

για ηλικίες 2-8

έως και 3 sessions την ημέρα
(1.5 ώρα το session)

καθημερινή απολύμανση
παιχνιδιών και χώρου

εύκολη πρόσβαση για παιδιά
με ειδικές ανάγκες

διάφορα πάρτυ και εκδηλώσεις
(Princess Tea party, Talent show)

Poseidonos 24, Voula
210 8996370

Maria Psaromati 6974370834 + Elpidia Psaromati 6974371457

Δημαιορίες Δήμου Ελαφονήσου

Την Κυριακή 2 Ιανουαρίου 2011 πραγματοποιήθηκαν οι δημαιορίες κατά τις οποίες αναδείχθηκε το Προεδρείο του Δημοτικού Συμβουλίου της Ελαφονήσου και τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής.

Προεδρείο Δημοτικού Συμβουλίου

Πρόεδρος:

Αρώνης Γεώργιος του Σταύρου

Αντιπρόεδρος:

Λιάρου Ευσταθία του Μιχαήλ

Γραμματέας:

Αρώνη Μαρία του Σταύρου

Οικονομική Επιτροπή

Τακτικά Μέλη:

- Ανομίτρης Διονύσιος του Αναργυρίου
- Αρώνη Μαρία του Σταύρου
- Αρώνης Αντώνιος του Νικολάου
- Αρώνης Σταύρος του Χαράλαμπος
- Λιάρου Χαράλαμπος του Κοσμά
- Μελλάς Ιωάννης του Μιχαήλ

Αναπληρωματικά Μέλη:

- Αρώνη Μαρία του Γεωργίου
- Αρώνη Πηνελόπη του Νικολάου
- Αρώνης Μιχαήλ του Παναγιώτου
- Λιάρου-Μέντη Σταυρούλα του Παναγιώτη
- Ρουμάνης Ιωάννης του Παναγιώτη

• Χρέη Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής εκτελεί ο Δήμαρχος, Παναγιώτης Μ. Φαρομμάτης.

• Με απόφαση Δημάρχου, Αντιδήμαρχος Ελαφονήσου, ορίστηκε ο Ανομίτρης Διονύσιος του Αναργυρίου.

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ - ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ - ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΗ ΓΝΑΘΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ - ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Σωτήρη Κ. Βερετία

Χειρουργός Οδοντίατρος
Αισθητική Οδοντιατρική, Χρήση Laser

Πραξιτέλους 141, Πειραιάς 185 35
Τηλ./Fax: 210.4221021
Κιν.: 6937413509

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ΣΕ ΝΕΑΠΟΛΗ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΘΗΝΑ
ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π.

ΤΗΛ. 27340 22346, 27340 22927 (οικία)
κιν. 697 353 5085, 697 770 8545

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

Ελαφονήσος Λακωνίας
27340 61 354
6976 637 433
6973 361 185
www.elafonissos.gr

ΑΡΩΝΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ Παραδοσιακά Προϊόντα Προϊόντα

σαν τον παλιό καιρό
Παραγγελίες όλο το χρόνο

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ

& ΝΕΟ ΛΙΜΑΝΙ

ΤΗΛ. 6983098841